Terenzio Formenti

1000

DE PICĂTURI DE ROUĂ

PENTRU MILENIUL AL

TREILEA

Traducere: Agneza Timpu

DIN ROUĂ
ŞI DEŞERTUL
INFLOREŞTE… UN TRANDAFIR

Terenzio Formenti se naşte în 1923 la Bagolino şi locuieşte în Brescia. Lucrează 25 de ani ca farmacist. Apoi, trece la psihologie şi la psihanaliză şi deschide în Brescia “Centro persona Coppia Gruppi” unde îşi exercită profesia.

Din descoperirea successivă a psihodramei, pe care lui îi place s-o numească “teatrul viselor”, se naşte în ultimii cincisprezece ani o întâlnire cu poezia.

Prima lui pozie “Eu sunt curcubeul nopții” se naşte în 14 august 1986 dintr-un discurs spontan, într-un seminar de laborator destre corp şi emoții, prezentat de terapeuții Paola Pacifico şi Leonardo Molfetta, în ținutul Rosano (AL), activitate care în prezent are loc la Castelul lui Montiglio (info@castello-motiglio.it)

Apar treptat cărțile “Poezii născute vara”, “Poezii aduse de vânt“, “Aquiloni-Cometas”, cu traducerea în spaniolă de Juan Baladàn Gadea, “Iubire în Poezie”, “Frunze căzute pe jos”, “Picături de rouă” (poezii), “Puncte albe”, “Fragmente”, “Vagolino, valea infinitului”, “365+1 Picături de rouă pentru anul 2000”, “Panorama Brescie-ei”, “Transparențe” şi altele.

A întreprins acum câțiva ani, ca să-şi amintească de figura prietenului Editor Enzo Bruno, o inițiativă ca psihoterapeut-poet cu o intervenție, în iataliană, spaniolă, engleză, franceză şi germană, în Internet cu titlul “Povestire purificatoare”, în care el propune, printr-un schimb de poezii, basme, povestiri, cântece şi vise, o comunicare pe care o găseşti în izvorul simbolic de îmbogățire, realizare şi descoperire a armoniei, bucuriei şi seninătății posibile.

De 1375 de zile pune în Internet, cu ajutorul prietenului, Danilo Curci (quadrant@iol.it), care are grijă şi garantează cu sensibilitate ploaia zilnică, o picătură de rouă în şase limbi, picătură creată de el, sau luată direct sau prin liberă asociere din producțiile literare ale altor poeți.

TerenzioFormenti
Poet şi psihodramatist

Colecția
"Căile unui ghicitor"

pe Marisa

ai apărut în somnul meu ca vis
şi ai devenit realitate intensă
de zile care trebuie create împreună

1000 DE PICĂTURI DE ROUĂ PENTRU MILENIUL AL TREILEA

DIN ROUĂ
ŞI DEŞERTUL ÎNFLOREŞTE… UN TRANDAFIR

picături bete de viață
picături magice
închise în vase de cristal
picături inocente de plâns
picături de primăvară generoasă
cristale vii…
de ambră care picură din piatră

Zi de zi

zi de zi

spunând adio
soarelui care apune
caut în noapte
curcubeul meu

zi de zi

facând o plecăciune
soarelui care răsare
în înaltul cerului
- drumeț fără țintă –
călătorind merg…
să retrezesc
culorile universului.

Terenzio Formenti

Terenzio Formenti
Poet şi psihodramatist

PICĂTURI DE ROUĂ

PICĂTURI PE PARBRIZ

cade
prima picătură
pe geamul meu

atente…
celelalte
îşi deschid
drum

acum
înnebunite…
aleargă,
se ating uşor,
se mângâie,
se iubesc,

mici picături
pe geamul meu

din cartea “Frunze căzute pe jos”

PICĂTURI DE ROUĂ NR. 1

- 1 Să ne jucăm basebal cu picăturile de apă care cad pe parbriz
- 2 Să pictăm o umbră de seninătate pe un chip trist, dăruindu-i o poezie, un zâmbet, sau pe amândouă
- 3 Să acceptăm compania unei picături de apă întâlnite în ocean… sau în ploaie
- 4 Să prindem o umbră născută din întuneric… poate din lumină
- 5 Să mângâiem o piele şi să dăm naştere unui suflet
- 6 Să mângâiem cu privirea o figură care trece şi care trezeşte armonie
- 7 Să întâlnim o privire şi să simţim că în noi se naşte ceva
- 8 Să ne dăm seama că cineva face ceva pentru noi, tocmai pentru noi, şi o face cu iubire
- 9 Să mângâiem un trup şi să ne dăm seama că dialogăm
- 10 Să întâlnim doi ochi şi să simţim că ei vorbesc cu ai noştri
- 11 Să ne dăm seama că respirăm armonia universului
- 12 Să simţim că un copil ni se abandonează pentru că simte că poate să aibă încredere
- 13 Să întâlnim o persoană care iese din găoace, îşi părăseşte scoarţa şi ni se încredinţează
- 14 Să primim o mângâiere care ne dă viaţă
- 15 Să mângâiem un trup care se lasă găsit
- 16 Să întâlnim o privire care ne dă ceva
- 17 Să simţim o picătură de sudoare care coboară pe spate, dându-ne fiori de plăcere
- 18 Să fâşâim cu frunze de pădure
- 19 Să zburăm în vânt cu frunze de toamnă luate dintr-un vârtej
- 20 Să întâlnim în curba unei străzi de munte un vârtej de frunze de toamnă care ne vin în întâmpinare cu bucurie
- 21 Să fim granulă de nisip care se joacă cu valul pe plajă
- 22 Să fim val care se loveşte şi se loveşte din nou de stânci
- 23 Să ne spălăm pe ochi dimineaţa simţind că împreună cu noi miliarde de ochi se deschid la viaţă în acea zi
- 24 Să fim sub ploaie şi să nu ne simţim singuri
- 25 Să fim în soare simţind că milioane de persoane îi savurează cu noi căldura sau suportă căldura pe care noi o suportăm
- 26 Să privim luna cu ochi de îndrăgostit/ă
- 27 Să privim luna şi să simţim unica persoană îndrăgostită a universului
- 28 Să visăm cu ochii deschişi şi să înţelegem
- 29 Să întâlnim o mână care se încrede în a noastră
- 30 Să întâlnim o mână care ne face să simţim plăcerea acelei întâlniri
- 31 Să ne trezim şi să simţim că cineva respiră alături de noi
- 32 Să ne încredinţăm unui foc care ne arde aşteptările
- 33 Să dăm foc aşteptărilor noastre
- 34 Să întrebăm ploaia cum ia naştere

- 35 Să întrebăm vântul unde îşi are cuibul
- 36 Să întâlnim un sunet şi să ne lăsăm prinşi
- 37 Să ne lăsăm prinşi de armonia tăcerii
- 38 Să întâlnim o persoană care ne salută fără să ne cunoască
- 39 Să dăm naştere printr-o poezie la două lacrimi de bucurie
- 40 Să primim în dar un zâmbet
- 41 Să mergem în ceață în compania nostră şi să nu ne pierdem
- 42 Să ne încredințăm trupul şi sufletul goi … măcar valurilor mării
- 43 Să adormim pe malul unui pârâu legănați de foşnetul micilor sale valuri
- 44 Să bem dintr-un izvor de munte, apa, darul universului
- 45 Să urcăm un munte şi să simțim că-i aparținem
- 46 Să adormim simțind că aparținem somnului universului
- 47 Să simțim că porii pielii respiră şi râd cu universul
- 48 Să dăm naştere la o persoană şi să-i mulțumim pentru darul pe care ni l-a făcut
- 49 Să reîntâlnim din când în când cu uimire copilul care trăieşte în noi
- 50 Să simțim că inventăm zi de zi
- 51 Să fim goi în vânt şi să ne lăsăm topiți de soare
- 52 Să ne facem o mantie din lună care se joacă printre tufişuri
- 53 Să urmărim cu privirea un pescar în vânt şi să ne pierdem cu el într-un zbor infinit
- 54 Să iubim fără să ne temem că ne pierdem
- 55 Să ne pierdem fără să ne temem că iubim
- 56 Să ne amintim să uităm, şi să uităm să ne amintim
- 57 Să ascultăm ca să auzim
- 58 Să privim ca să vedem
- 59 Să vorbim şi să simțim savoarea ascultării celuilalt
- 60 Să facem în aşa fel ca celălalt, care vorbeşte cu noi, să guste savoarea ascultării nostre
- 61 Să ne dăm seama că fiecare picătură din mare se joacă cu vecinele sale chiar dacă nu le cunoaşte

PICĂTURI DE ROUĂ NR. 2

- 62 O piatră care ne vorbeşte
- 63 O mare care ne povesteşte legendele popoarelor care o iubesc şi a acelora care o urăsc
- 64 Să căutăm printre nori chipul persoanei iubite
- 65 O rândunică care ne povesteşte aventurile călătoriei, făcute pentru a se întoarce la noi
- 66 Un porc mistreţ care ne povesteşte visele sale
- 67 O stea care, căzând, ne cere să exprimăm o dorinţă
- 68 Să vedem curcubeul pe cerul care e lipsit de el, sau într-o noapte fără stele
- 69 Să dorim o zi bună unei persoane care ne priveşte ca şi cum ar cere aceasta
- 70 Să vedem norii pe un cer care ne lasă fără cuvinte
- 71 Să simţim savoarea unei îmbrăţişări care ne face să existăm
- 72 Să simţim că primăvara s-a născut şi pentru noi
- 73 Să ne dăm seama că toamna nu este decât anticamera iernii
- 74 Zâmbetul care luminează un chip pe care nu-l vom mai uita
- 75 Să primim un mulţumesc şi să înţelegem că, poate, am dăruit o parte din noi
- 76 Să ne dăm seama că, poate, fericirea nu este numai o variantă temporară de nefericire
- 77 Să parcurgem un drum de munte, unde fiecare salută şi este salutat de cel pe care-l întâlneşte
- 78 Să ne dăm seama că "astăzi" nu este doar o zi înainte de "mâine" sau după "ieri", ci este prima zi a vieţii pe care o avem de trăit
- 79 O floare care ne cântă un cântec de iubire
- 80 Să ne dăm seama că aerul care atinge chipul celuilalt, îl atinge şi pe al nostru, şi viceversa
- 81 Să simţim corpul pe care-l avem în hainele noastre
- 83 Să ne dăm seama că respirăm, şi să simţim asta ca un dar
- 84 A fi în ceaţă şi a se simţi învăluit de ea cu plăcere

PICĂTURI DE ROUĂ NR. 3

- 85 Să dezmierdăm cu privirea plantele, în compania soarelui, a ploii, a zăpezii şi a rouăi
- 86 Să râdem împreună cu apa de torent şi cu suprafaţa lacului încreţit de brize
- 87 Să încercăm pe propria piele fiorii de plăcere care simt muntele, căutat de secera munteanului
- 88 Să cercetăm o pădure, aşa cum face soarele cu razele sale de lumină
- 89 Să simţim parfumul fânului în soare şi mirosul pădurii la primul ropot de ploaie
- 90 Să ascultăm zgomotele pădurii care se trezeşte
- 91 Să riscăm să facem acel pas care distinge a se mulţumi de a fi mulţumit
- 92 A întâlni două braţe care te primesc şi îţi dau îmbrăţişarea universului
- 93 Să ne întrebăm dacă luna pe care noi o vedem e mereu aceeaşi cu cea pe care o văd ceilalţi sau dacă uneori poate fi şi diferită
- 94 Să ne întrebăm dacă ideea care ne-a venit, chiar dacă nu pare a fi “luminoasă”, poate fi tot “o idee frumoasă”
- 95 Să acordăm un spaţiu înţeleptului nebun care este şi în noi
- 96 Să dăm un oarecare spaţiu şi bărbatului sau femeii cavernelor care trăieşte încă în fiecare din noi
- 97 A exersa să descoperi că pentru a întâlni fericirea posibilă trebuie, poate, să o cauţi, să o ceri, să o dăruieşti, să o semeni în interiorul tău şi al celorlalţi şi să o aştepţi pe drumurile care-i sunt obişnuite:
  cele cinci simţuri: văzul, pentru descoperirea peisajului vizual; auzul, pentru descoperirea peisajului sonor; pipăitul, pentru descoperirea peisajului perceptiv; gustul, pentru descoperirea piesajului gustativ, mirosul, pentru descoperirea peisajului olfactiv
- 98 Se poate ajunge la al şaselea simţ, pentru descoperirea viselor, a inconştientului, şi a limbajelor necunoscute
- 99 Alte căi posibile ar putea fi: trupul, mintea şi “sufletul”; componetele fudamentale ale universului: pământul, aerul, apa, focul; artele: desenul, fotografia, pictura, sculptura, muzica, dansul etc…
- 100 Pentru toate, poate, ar fi oportun să adăugăm puţină disponibilitate sfântă cu zâmbet, râs şi isteţime

Picături de rouă născute şi extrase din cartea:
“AŞA TE VĂD FEMEIE” de poetul columbian Rafael G. Hernàndez M.

Să ne oprim pe malul mării spunându-i…
sunt aici, veche mare
fă-mă cum numai tu ştii
cuvântul tăinuit
care îmi lipseşte…
astăzi

Fie ca cuvintele mele
să fie timpul şi locul
de care ceilalți să poată…
să se apropie şi să rămână

- 101 Să cultivăm în situații de iubire nu numai sensul nesiguranței şi al clipei trecătoare, ci şi acela al permanenței şi al veşniciei
- 102 Să cultivăm sensul veşniciei, dar şi autenticitatea şi semnificația unui ieri, a unui astăzi, a unui mâine
- 103 Să încercăm să experimentăm ce poate să însemne să te respiri pe tine însuți şi cu tine însuți, să respiri pe celălalt/cealaltă, şi/sau să respiri cu ei
- 104 Să ne jucăm cu apropierea de ceilalți şi cu distanța de ceilalți, amintindu-ne că şi ei au nevoie să se joace de-a v-ați ascunselea cu noi
- 105 Să ne întrebăm ce pot însemna, în cuplu, în prietenie şi în situațiile importante, cuvintele “noi” şi “noi-ceilalți” şi a simți acele emoții care se nasc
- 106 Să facem din gustul nostru sau din savoarea noastră un “peisaj de savurări”, jucând să dăm unul din acestea persoanelor, lucrurilor, situațiilor
- 107 Să trăim întâlnirea ca reîntâlnire, de fiecare dată altfel, de fiecare dată magic
- 108 Să descoperim prin joc parfumul şi mirosul celeilalte/ celuilalt şi să continuăm să ne jucăm în realitate şi în fantezie cu peisajul olfactiv care s-a născut din întâlnire
- 109 Să ne întrebăm ce înseamnă numele celuilalt/celeilalte şi ce simțim când îl pronunțăm
- 110 Să ne întrebăm ce senzație specifică avem când ne auzim chemați pe nume de ceilalți, de “celălalt” sau “cealaltă”
- 111 Alternarea realității şi a magiei de fiecare zi generează şi re-generează surpriza întâlnirii dacă suntem atenți şi curioşi la misterele care se expun continuu în viața fiecăruia dintre noi
- 112 Să dăm atenție darului pe care putem să-l primim în întâlnirea cu celălalt/cealaltă sau pe care pot să-l primească ceilalți în întâlnirea cu noi

- 113 Să avem în vedere că o comunicare este cu atât mai semnificativă cu cât ne stimulează mai mult să ne jucăm cu apropierile şi cu distanțele, de orice tip ar fi ele
- 114 Să învățăm să mângâiem viața şi să să ne lăsăm mângâiați de ea.
- 115 Să cultivăm sensul îmbrățişării lucrurilor şi a situațiilor care ne vorbesc şi care ne fac să vorbim despre persoana iubită
- 116 Să experimentăm capacitatea noastră de a crea, de a re-crea şi de a trăi zi de zi nevoia companiei reciproce
- 117 Să veghem pentru ca obişnuința să nu banalizeze lucrurile frumoase care ne aparțin
- 118 Poate iubirea se hrăneşte din magie, vis, noroc, dar şi din multă răbdare şi tenacitate
- 119 Să trăim viața întâlnirilor în modul cel mai magic posibil
- 120 Nu este importantă doar magia care o fac alții, ci şi acelea pe care le putem face noi
- 121 Celălalt, cealaltă sunt o oglindă magică în care nu trebuie să privim doar cu ochii deschişi, ci uneori, şi deschişi şi visători
- 122 Să trăim cu ardore, cu intensitate şi cu fantezie şi iluziile
- 123 Cu puțină sau multă creativitate deziluziile pot fi trăite şi ca trambulină de sărit către celelalte iluzii noi şi minunate
- 124 Poate a iubi înseamnă şi a lăsa ca celălalt/cealaltă să călătorească în corpul nostru şi în mintea noastră ca ştrengarii vagabonzi în căutarea lor înşişi
- 125 A iubi înseamnă şi a te simți prins şi surprins de misterul celuilalt/celeilalte şi a nu căuta să vrei să înțelegi mai mult
- 126 A iubi înseamnă şi a nu arunca un lucru sau o persoană frumoasă pentru a preveni teama de a o pierde sau de a fi părăsit
- 127 A iubi înseamnă şi a accepta şi a ține în interiorul nostru ceea ce suntem, şi poate, uneori, şi ceea ce ne dă puțină suferință
- 128 Să-l întâlnim pe celălalt/cealaltă pentru a ne oglindi în el/ea, dar acel spațiu îl lăsăm celuilalt/celeilalte pentru aceeaşi eventuală nevoie a sa
- 129 Poate nu e mereu important să economisim energie şi emoții, dar se poate să le trăim şi cu intensitate. Nu ştim încă cum funcționează perechea de forțe trecător-veşnic
- 130 În cuplu fiecare poate face cu plăcere umbră celuilalt. În timpul eclipsei şi luna ştie să întunece soarele, dar nu are nici un avantaj să insite prea mult.
- 131 A iubi înseamnă a călări un tigru al nesiguranței cu privire la "cum" şi "de ce"-ul vieții
- 132 A iubi poate să însemne şi a putea suferi pentru chipul care poate să derive din absențe şi din separări
- 133 Un joc frumos al vieții poate fi acela de a şti să dialoghezi cu persoane prin intermediul lucrurilor şi cu lucrurile prin intermediul persoanelor
- 134 Să întâlnesc o persoană pe care o simt că mă face prezent în spațiul meu
- 135 Cuplul este poate şi întâlnirea unui eu cu un tu bine identificați, într-un "noi-alții"

- 136 Să ne întrebăm într-adevăr cât poate fi de important ca celălalt/cealaltă să fie şi o “altă” presenţă
- 137 Pentru ca adevărul să poată fi acceptat gol trebuie să fie îmbrăcat măcar în magie
- 138 Pentru ca să fie comunicare în doi, niciunul din cei doi nu trebuie să se specializeze să pună numai întrebări sau să dea numai răspunsuri
- 139 Aparţine iubirii şi sensul de melancolie, frică, nostalgie, tristeţe şi nu numai acela de plăcere, bucurie, fericire
- 140 Să fim aer şi pentru celălalt. Să-l respirăm şi să-l lăsăm să respire
- 141 Pentru a iubi e nevoie să exersăm, nu e suficient să avem, nu e suficient să facem
- 142 Speranţa trebuie să fie vie… măcar atâta timp cât este viaţă
- 143 A iubi nu înseamnă numai oglindă şi sală de oglinzi, înseamnă şi ecou şi vale a ecoului
- 144 Unei comunicări de iubire poate aparţine şi “sărbătoarea veşniciei”
- 145 În lumea viselor vecinul e departe, trecutul şi viitorul aparţin unui prezent “veşnic”
- 146 Dacă ascultăm natura în profunzime simţim că toată participă la ritul iubirii
- 147 Farmecul şi magia îndrăgostirii cer nu numai să nu fie uitate, ci să căutăm să le reînnoim zi de zi
- 148 În iubire întâlnim măcar o picătură dintr-un mister care trebuie mereu învăluit, dezvăluit şi re-învăluit

Picături de rouă născute şi extrase din cartea:
"SĂ ASCULTĂM ÎN TĂCERE" de poetul Rafael G. Hernàndez M.

Să ascultăm în tăcere, să ascultăm tăcerea şi să parcurgem căile tăcerii

- 149 Tăcerea este universul care vorbeşte
- 150 Tăcerea este universul care ascultă
- 151 Tăcerea este universul care tace pentru a asculta
- 152 Tăcerea este capacitatea de a asculta
- 153 Pentru a învăța să ascultăm în profunzime trebuie să ştim să tăcem şi să tăcem
- 154 Tăcerea este capacitatea de a tăcea şi a tăcea
- 155 Dacă doreşti să fii înțeles încearcă să taci
- 156 Tăcerea este o componentă foarte importantă a armoniei universului
- 157 Să mergem în căutarea iubirii care este în mine pentru a asculta iubirea care este în celălalt/cealaltă
- 158 Să mergem în căutarea iubirii care este în celălalt/cealaltă pentru a înțelege iubirea care este în mine însumi
- 159 Să ne oprim uimiți în fața universului pe pragul ascultării fără urgența de a rupe tăcerea
- 160 Să savurăm gustul tăcerii şi a tăcerii vieții
- 161 Să inventăm din când în când un nou nord
- 162 A simți gustul şi sensul de a fi umbră, de a face umbră şi de a te opri în umbră
- 163 Puntea dintre mine şi soare să fie umbra. Umbra de lumină
- 164 Să ne bucurăm de umbră şi de lumină: cele două lumini ale crepusculului
- 165 Să simțim forța magică ascunsă în noi-ceilalți şi voi-ceilalți
- 166 Să-l reînnoim pe celălalt, cealaltă în viața de zi cu zi
- 167 Să reînnoim spațiul din totdeauna pentru a-i simți noi pe celălalt/ cealaltă
- 168 Să descoperim că şi tăcerea poate da gust vieții
- 169 Să descoperim că lucrurile care mă unesc şi mă separă de celălalt/cealaltă sunt aerul, spațiul, mişcarea dulce a pământului şi căldura soarelui şi a iubirii
- 170 Tăcerea nu este numai contrariul zgomotului şi a gălăgiei, ci este opusul, ecou şi completare a cuvântului şi a armoniei sunetelor şi a viselor
- 171 A mă întâlni cu diversul care este în mine pentru a descoperi ființa mea autentică şi pentru a o descoperi şi dezvolta pe a ta
- 172 Să descoperim cât de important poate fi a uni dorința după singurătate cu necesitatea după tovărăşie şi dorința după tovărăşie cu necesitatea după singurătate
- 173 Să trăim şi, deasemeni, să dăm singurătate tovărăşiei şi tovărăşie singurătății noastre şi a altora
- 174 Nesiguranța e tovarăşă bună în procesul unei vieți fără sfârşit, dar nu intemrinabilă

- 175 Dacă mergi printre pietre, ai putea să te gândeşti că mergi pe drumul greşit, dar poate acela ar putea fi drumul tău corect
- 176 În fiecare zi se întâmplă şi se repetă minunea vieții. Important e să ne dăm seama de asta
- 177 Lumina este descoperire şi siguranță, ceea ce lipseşte în viață pentru a ne apropia de întâlnirea cu iluziile şi pentru a face spațiu umbrei incertitudinii
- 178 Învăț şi ascult în bucuria florilor, în adierea vântului, în surâsul soarelui şi în lupta naturii care mă zăpăceşte
- 179 La sfârşitul timpului nostru se lasă înainte de toate mărturia de a fi fost şi nu doar de a fi făcut
- 180 A vorbi cu tine e simplu numai dacă mă apropii de susurul care vine din adâncul meu
- 181 Să ne bucurăm mereu de lucrurile care sunt mereu în jurul nostru
- 182 Când mă comunic în dimensiunea iubirii se întâmplă ceva magic ca rezultat al acestei apropieri
- 183 Căutarea gustului iubirii ne ajută să cunoaştem viața din interiorul fiecăruia dintre noi
- 184 Veşnici nu este numai timpul inexistent, ci şi prezentul
- 185 Timpul este un copil care se joacă de-a v-ați ascunselea cu umbra sa
- 186 Timpul este un copil care se joacă cu nisipul pe malul mării
- 187 Iluziile sunt jocul fericirii posibile, e important să ne jucăm şi să jucăm
- 188 Să ascultăm sufletul făcând să tacă forța gândului
- 189 Gândul poate să devoreze "ştiutul ştiut", dar „ştiutul gust" va rămâne în timp
- 190 Când vocea ta tace, e important ca privirea ta şi surâsul tău să-mi vorbească
- 191 Întorcându-mă în spațiul meu din totdeauna, l-am întâlnit pe celălalt/cealaltă în "liniştea" cotidianului şi în cântecul despre armonie-dizarmonie între lumină şi umbră
- 192 Să ascultăm în tăcere tăcerea universului înseamnă să încetăm să vorbim cu el acceptând şi propunând riscul dialogului

Picături de rouă născute şi extrase din cartea "RĂMÂI"
de poetul Rafael G. Hernandez M. pgrupo@epm.net.co

Rămâi… este o întrebare, o implorare, un ordin, o dorință, un strigăt, o rugăminte…

- 193 Să ne lăsăm să zburăm dulce pe aripile vântului şi să ne însoțim în călătoria armonie-ritm al sufletului când dansează sărbătoarea sa de iubire
- 194 A deveni iubire este o sărbătoare unică în felul său
- 195 Să simțim că cu prezența sa un prieten/o prietenă poate să extragă felul meu de a fi mai mult decât reuşesc eu
- 196 Să ascultăm cântecul naturii
- 197 Să recunoaştem de ce fel de bucurie şi iubire suntem capabili
- 198 Să descoperim în ochii celeilalte/celuilalt magia cântecului
- 199 Să trăim viața ca întâlnire cu viața
- 200 Să facem din noapte locul renaşterii existenței noastre
- 201 Să ne întrebăm, când celălalt se îndepărtează, ce i-am dat sau ce mi-a lăsat
- 202 Să ascultăm timpul veşnic pe care-l trăim în profunzimea fiecărei clipe
- 203 Să ne apropiem de murumul viselor şi să aprindem culorile pentru a picta fanteziile nopții
- 204 Să nu permitem ca noaptea să-şi epuizeze lumina sa şi forța misterului său
- 205 Să ne apropiem cu îngrijorare de misterul care este descoperirea luminii noastre
- 206 Să simți palpitația surâsului tău şi pulsul dansului tău
- 207 Să trăim noaptea ca loc şi spațiu pentru a ne încărca în propriile vise
- 208 Să iubesc şi să trăiesc somnul meu în visele tale şi somnul tău în ale mele
- 209 Să simți lumina care străluceşte în ochii tăi ca pe o întâlnire cu viața
- 210 Să simt ca dar acea parte a celuilalt care a hotărât să rămână cu mine
- 211 Să transformăm nesigura închisoare în nesigurul mister
- 212 Să ne agățăm de mister ca umbra luminii nostre şi ca cea a celorlalți
- 213 Libertate înseamnă şi a trăi ca liberator realitatea şi misterul de a aparține celuilalt/celeilalte
- 214 Să ne dăm seama că şi norii surâd când copacii dansează
- 215 Să ascultăm vocile tăcerii nopții
- 216 Să facem mereu diferită ziua de astăzi care ne înfăşoară pe noi şi pe ceilalți
- 217 Dacă vrei să te eliberezi, trăieşte misterul luminii care-şi deschide drum în tine
- 218 Să-mi inventez iubirea astăzi va însemna o sărbătoare acolo unde poate eu mă voi simți unicul invitat
- 219 Să apari în somnul meu ca vis şi să devii realitate intensă de zile care trebuie create împreună
- 220 Să trăim magia întâlnirii… poate a fiecărei întâlniri

Picături de rouă extrase şi/sao culese prin liberă asociere din cartea: "Fragmente", de Terenzio Formenti

- 221 Fiecare părticică din lume este o lacrimă a infinitului
- 222 O mângâiere poate veni şi din furtună
- 223 Să ne minunăm şi să fim fericiți pentru viața pe care am primit-o în dar şi pentru cea pe care o putem dărui
- 224 Să veghem în univers, să dormim cu universul
- 225 Să dansăm în ritmul respirației ierbii
- 226 Să invităm visurile nopții să danseze cu noi
- 227 Să căutăm şi să găsim bucuria pe care o cere corpul nostru persoană
- 228 Să mergem în descoperirea sufletului nostru poetic pentru a condensa fragmentele lumii în armonia universului
- 229 Să adunăm fantasmele care merg în spațiul minții noastre şi se joacă cu ele
- 230 Să întemnițăm aripile ca să producem energie, să întemnițăm energia pentru a elibera fluturele care trăieşte în noi
- 231 Să învățăm să primim cu iubire, dar şi, dacă trebuie, să respingem cu furie "sănătoasă"
- 232 Să trăim ca armonie şi un fulg de zăpadă care cade în focul unui vulcan
- 233 Şi o libertate poate trece prin agonia dependenței
- 234 Poate, şi cu un porc mistreț se poate dialoga dacă reducem apărările logicii
- 235 Să însoțim vântul care mângâie fiii ierbii pajiştii
- 236 Chiar şi lucrurile care ne înconjoară, trăiesc, veghează, dorm; să încercăm să ne bucurăm cu ele, poate vom fi mai puțin singuri
- 237 Să trăim realitatea zilei ca ceva ce poate da gust viselor noastre
- 238 Să încercăm să inventăm în noi în timpul zilei acea sculptură pe care o rază de lună răbdătoare a construit-o în noi în timpul nopții
- 239 Să ascultăm fiorul adânc pe care, cu mângâierile sale, valul timpului l-a suscitat în noi
- 240 Să trăim bogăția ambivalentă pe care fiecare dintre noi o regăseşte între un chip deghizat şi un suflet gol
- 241 Să fim alchimişti ai vieții şi să recunoaştem aurul generat de atingerea noastră şi de cea a celorlalți
- 242 Să acceptăm că fiecare poate tinde către fericirea sa şi poate avea modurile sale şi timpul său pentru a o urma
- 243 Fericirea poate veni şi din cer cu o pană de pasăre, important e să o recunoaştem, să o primim, şi dacă e posibil, să adăugăm o atingere de-a noastră de magie
- 244 Există o singurătate care înseamnă plinătate şi o alta care înseamnă angoasă, pe prima o facem părtaşă de pasărea care zboară în înaltul cerului, pe a doua o încredințăm celui care o împrăştie deasupra oceanului; amândouă sunt o pereche de forțe

- 245 Să ne dăm seama că sunt multe lucruri, situații şi persoane pe care putem să le mânjim cu culorile curcubeului dacă încercăm să-l inventăm în noi
- 246 Fascinați de armonia celor opuşi putem să acceptăm că ceilalți ne pot simți străini şi chiar ciudați
- 247 Să furăm la timp clipe de veşnicie privilegiind iubirea în locul urii
- 248 Să nu ne simțim singuri în urcarea şi coborârea fluviului vieții pentru că fiecare picătură se joacă cu vecina chiar dacă nu o cunoaşte
- 249 Chiar şi cei cărora nu le vedem ochii, au ochi care ştiu să privească
- 250 Aerul aparține tuturor; el ne separă, el ne uneşte, să ne lăsăm mângâiați de el şi să-i încredințăm mângâierile noastre
- 251 Dacă încercăm să ne privim în oglinda unei picături de apă care cade, riscăm poate să ne îndrăgostim de noi şi de alții
- 252 Dacă încercăm să mângâiem aerul, lumea ni se va părea mai frumoasă
- 253 Amintirea culorilor toamnei poate încălzi chiar şi o iarnă îmbrăcată în alb
- 254 Chiar şi marea, precum şi toate lucrurile şi persoanele care ne înconjoară, vorbeşte cu ochii săi
- 255 Dacă reuşim să fim un dar pentru ceilalți, poate şi noi vom găsi un bine gigant care, dacă este necesar, ştie să ne inspire poziția viselor
- 256 Să ştim să ne bucurăm de fiecare clipă care ne este dată “pentru a zbura încă în vânt” atâta timp cât trăim

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din cartea: "Puncte albe", de Terenzio Formenti

- 257 Să surprindem negrul pe alb şi albul pe negru este uşor, să surpindem albul pe alb şi negrul pe negru este magie
- 258 Să fim mereu atenți la copilul care în interiorul nostru este tentat să descopere lumea
- 259 Să facem din prezent locul realizării viselor copilului
- 260 Să ne amintim să ne însoțim umbra noastră, pentru ca umbra noastră să ne însoțească pe noi
- 261 A dialoga cu stelele nu înseamnă a avea capul în nori
- 262 Orice mesteacăn se naşte primăvara din mantaua albă a zăpezii, şi lasă urme pe trunchiul său. Şi noi?
- 263 Să fim ca vântul care nu încetează niciodată să se joace
- 264 Să mângâiem cu privirea frumosul care ne înconjoară
- 265 Să parcurgem cu ceilalți un drum de lumină
- 266 Să respirăm, de îndată ce ne este posibil, soarele, iubirea, focul
- 267 Să respirăm cu universul pentru că poate un bărbat şi o femeie să fie alături de noi dinainte de a se naşte
- 268 Sunt adiere, sunt vânt, sunt voce de torent, pot să mă joc mereu un joc nou
- 269 Există mereu un copil care în interiorul şi în afara noastră ne priveşte curios
- 270 Să surprindem notele armoniei tăcerii
- 271 Să acceptăm să ne mirăm şi să ne lăsăm mirați
- 272 Să căutăm leagănul şi gondola prezente în orice lună nouă
- 273 Chiar şi un pui de nor rătăcit poate fi eliberat de o rafală de vânt
- 274 În fața condiționărilor să ne eliberăm visele
- 275 Să lăsăm să vibreze sufletul nostru chiar dacă pescarii strigă în vânt
- 276 Să deschidem bine urechile la „lucrurile care ne vorbesc“ fără să ne simțim nici proşti, nici nebuni
- 277 Să fim adiere în visele noastre, şi uneori, şi în visele celorlalți
- 278 Să fim o candelă aprinsă care luminează şi noaptea cea mai întunecoasă
- 279 Orice libertate trăieşte dintr-o legătură, fiecare legătură poate să ne ajute să inventăm o libertate
- 280 Să adunăm, măcar cu fantezia, miresmele împrăştiate în vânt

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din cartea:
“Despre singurătate şi iubire”
de poetul uruguaian Juan Baladan Gadea

- 281 Să ştim să ne încredințăm în mâinile celorlalți şi să ştim să ne oferim şi noi mâinile celor care se pot încredința
- 282 Să trăim intens chiar şi realitatea irealului
- 283 Să încercăm să fim, pentru cel de lângă noi care merge spre ziua de mâine, piatră a drumului şi insulă a păsărilor şi a florilor
- 284 Să trăim prezentul veşnic al unui mâine care a fost ieri şi să-l simțim ca atare
- 285 În negura timpului şi a îndepărtării să ne întoarcem să fim copii
- 286 Şi noi, ca apa care curge, să mergem în căutarea unei mări
- 287 Să fim fluvii, sătui de păsări şi vise, să legănăm luna, să dormim cu stelele
- 288 Să călătorim cu stelele care călătoresc neobosit, cum călătoreşte lumea în care eu călătoresc
- 289 …şi viața mă va face să ard până când soseşte ziua în care, eu gol, mă voi întoarce la tăcere, la cretă, la primul suflu de la început
- 290 Să te iubeşti înseamnă şi… să te înfățişezi fără teamă abisului de mâine
- 291 Să traversăm granițele timpului chiar dacă cu vocea distrusă
- 292 Fiecare noapte de sâmbătă este la fel ca atâtea nopți, dar este şi foarte diferită
- 293 Când pajiştile se pierd în azur şi în depărtare, este mereu un drum care ne duce la ele
- 294 Să ne jucăm cu luminile şi cu umbrele pe care soarele le aduce în casa noastră
- 295 Să ne întrebăm ce spații dăm acelora care intră zâmbind în singurătatea noastră
- 296 De ce în fața unui “foc care arde”, în loc să ne bucurăm de căldură şi s-o savurăm, ne întrebăm adesea : - dar cât va dura ? –
- 297 Poate ceea ce face ca iubirea să fie unică, este această moarte a sa insesizabilă şi retrezirea la viață în orice clipă
- 298 Vocea celuilalt nu ajunge la urechile mele când el mă chiamă, ci atunci când eu îl aud şi îl ascult
- 299 A merge pe malurile vieții poate însemna şi a merge pe nisip fără țintă în căutarea viselor şi a iluziilor pierdute în spuma mării
- 300 Să pătrundem orizontul pentru a vedea şi a privi dincolo de el
- 301 Să-l numim pe celălalt înseamnă să-i dăm lumina care-l luminează
- 302 Pentru cel care ştie să privească, să audă şi să simtă “totul”; lacul, valul, vântul, plaja şi fiorul serii, joacă în jurul nostru un joc neaşteptat, circular, infinit…
- 303 A dormi poate însemna şi… a ne aminti de stelele care obosite dorm printre copacii îndepărtați
- 304 Să mângâiem lucrurile, să vorbim cu lucrurile, să facem să vorbească lucrurile. Viața înseamnă, poate, şi asta.

- 305 E frumos uneori să visăm o mare îndepărtată şi acel port straniu care poate nu-l vom cunoaşte niciodată
- 306 Omul este şi un pescar, misterios şi alb, în căutarea de sine însuşi, care desenează în vânt drumuri inedite, inventate, transparente
- 307 Şi stelele, ca fetele îndrăgostite, se joacă să inventeze constelații şi să se uite pe ascuns în oglinda universului
- 308 Câte lucruri ştim care merg dincolo de cuvinte!
- 309 Să ne jucăm de-a urmăritul viselor, furând petale colorate, ele inventând cuvinte, drame şi poezii
- 310 Să credem în floare, în sămânță, în carte, dar, şi înainte de toate, şi în om
- 311 Să ne jucăm cu copiii şi ca şi ei să inventăm ziua de astăzi şi viitorul
- 312 Marea mă invită să mă joc şi să mă întorc la a fi copil… şi de ea mă las legănat visând
- 313 Noaptea se joacă cu vise şi dorințe, retrezeşte stelele care scânteiază în deportare… şi mă chiamă… mă chiamă…
- 314 Să căutăm uneori printre pietre şi valuri o bucată de pânză sau busola navei pierdută în adânc
- 315 Să aşteptăm, alimentând visele, măcinând zilele şi anii
- 316 Uneori ne putem salva numai trăind în fiecare zi din ziua de mâine ajutându-ne reciproc să învingem angoasa şi uitarea
- 317 Infiniți pot fi prietenii dacă delimitată este speranța
- 318 Ca “pietricica” pe care râul o poartă către mare (şi cu mâinile sale de apă rotunjeşte, mângâie, protejează plantele), te țin între mâinile mele de artist muzician, te plăsmuiesc şi mă transformi, fără grabă, mergând… mergând…
- 319 Uneori cuvintele mele se fac citite ca vântul, în tăcere te mângâie şi se joacă ca să-ți ciufulească părul

Picături purtate de vânt

- 320 Ne-am gândit vreodată că din cuvântul minunat poate să se nască, atât stupidul, cât şi uimirea?
- 321 Am încercat să descoperim că dincolo de aflarea gustului, ar putea fi şi aflarea uimirii? Şi poate, şi aflarea jocului?
- 322 Cine visează numai noaptea, riscă să nu vadă niciodată lucrurile pe care le văd cei care visează şi ziua
- 323 Poate că trebuie să facem în interiorul nostru puţin haos pentru a putea vedea o stea dansând
- 324 Ni se pare că întâlnim în fiecare zi lucruri şi persoane evidente, întrebându-ne dacă este posibil "să ne jucăm serios" şi cu ei
- 325 Ziua de ieri este istorie, ziua de mâine este mister. Ziua de astăzi este un dar. Poate de aceea se numeşte prezent – Sandra Monroy –
- 326 Poate că timpul nu e făcut să fie epuizat
- 327 Sunt moduri infinite pentru a spune "La revedere". Toate sunt importante dacă ne face să ne simţim vii
- 328 Poate că infinitul a fost inventat pentru ca noi să avem la dispoziţie loc şi timp pentru a ne minuna în fiecare zi
- 329 Adesea am vrea ca ceilalţi să fie perfecţi, măcar atât cât credem noi că suntem. Să încercăm să evaluăm riscurile pe care le vom avea
- 330 A trăi înseamnă şi: a se ascunde, a se descoperi, a se re-descoperi pe sine însuşi celorlalţi şi universului întreg
- 331 Poate că roua dimineţii aduce celui care ştie să culeagă râsetele şi jocurile spiriduşilor şi ale gnomilor nopţii
- 332 Cu lumina, întunericul şi culorile pot să inventeze multe jocuri şi, poate, puţină bucurie
- 333 Poate fericirea posibilă constă în a şti să-ţi dai un răspuns ţie şi vieţii, sau în a reuşi să nu cauţi niciunul
- 334 Să învăţăm să mulţumim celorlalţi şi nouă înşine pentru ceea ce este şi se face
- 335 Să nu ne preocupăm să inventăm lumea, dar să nu renunţăm să o facem atunci când ne vine spontan
- 336 Să inventăm prezentul, măcar atunci când e posibil, ca loc şi spaţiu al stuporii şi minunii
- 337 Să ne uităm în oglindă, în realitate sau în imaginaţie, şi să ne vedem chipul reflectat în pupilele noastre
- 338 Poate fi un joc frumos să ne întrebăm cum îşi vede celălalt chipul reflectat în pupilele noastre
- 339 Să ne vedem chipul reflectat în pupilele celuilalt/celeilalte
- 340 Să ne întrebăm dacă un suspin lung este o respiraţie în plus sau rodul respiraţiei cu economie
- 341 Să ne deschidem celorlalţi, măcar din când în când, şi atunci când ni se pare că-i interesează numai pe ei

- 342 Să ne jucăm de-a întrebatul dacă a-i mulțumi mereu pe ceilalți înseamnă altruism, egoism sau autodistrugere
- 343 A accepta riscul de a ne găsi pentru a ne pierde, înseamnă realitate, a ne pierde pentru a ne găsi poate să însemne magie
- 344 Să nu ne preocupăm prea mult să învățăm totul ca să ne rămână mereu ceva de inventat
- 345 De ce să-l facem atent pe celălalt/cealaltă de cele mai multe ori sau numai defectele şi greşelile sale, când noi ne aşteptăm ca ei să facă exact contrariul
- 346 A zbura nu înseamnă neapărat a înceta să stai cu picioarele pe pământ
- 347 Pentru a zbura, mai ales cu fantezia, nu e nevoie de carnet de paraşutist
- 348 Dacă uiți lucruri şi/sau persoane deja cunoscute şi întâlnite, nu te preocupa, vei avea astfel norocul de a-ți face „noi cunoştințe"
- 349 Dacă „ai bateriile descărcate" aminteşte-ți că pentru a pleca din nou poți poate să ceri altuia/alteia puțină energie
- 350 Dacă lururile îți merg bine, încearcă să introduci vreo schimbare, ar putea fi o asigurare împotriva riscurilor plictiselii
- 351 Posibilul trece şi prin imposibil. De exemplu: a fi sănătoşi ca un peşte
- 352 Să ne expunem cu curiozitate abisului minunat şi uneori înspăimântător care uneşte şi separă realitatea de vis, proza de poezie
- 353 Să experimentăm în realitate diferența între a râde şi "a râde pentru a nu plânge"
- 354 Să verificăm în realitate diferența între a cânta şi "a nu plânge"
- 355 Sensul cuvântului libertate se învață şi de păsărica din colivie care "dacă nu cântă din iubire, cântă de supărare", dar cântă
- 356 Adesea râsul se confundă cu plânsul: dacă prevalează plânsul vom face o mutră, dacă prevalează râsul vom avea un "râs cu lacrimi"
- 357 A îngriji şi a se îngrijji nu înseamnă a distruge un bolnav pentru a-l reface
- 358 Din fericire, a ne plăcea şi a plăcea altora nu înseamnă neapărat a fi frumoşi
- 359 Pentru a fi fericiți poate fi important să acceptăm să fim fericiți şi de asemeni, şi mai simplu… să ne dăm seama că suntem fericiți
- 360 Iubirea şi fericirea se hrănesc din soare, stupoare şi din infinit
- 361 Iubirea şi fericirea se hrănesc din soare, dar şi din nori, ploaie, rouă şi uneori şi din grindină. În acest caz, însă, este important să te pui la adăpost
- 362 Iubirea şi fericirea nu sunt fructe care trebuie culese, ci cu care ne maturizăm
- 363 Stupoarea face în aşa fel încât iubirea nu poate deveni obişnuință
- 364 Se spune : - fericit sau nefericit numai să fie iubire -, dar fiecare speră că iubirea sa este o iubire fericită
- 365 A-i arăta celuilalt/celeilate lucrurile frumoase, adică ce este, ce are şi ce face, înseamnă a-i face un dar minunat
- 366 În zorii fiecărei zile noi valuri de lumină trezesc licuricii îndrăgostiți, adormiți în picături de rouă, poate… sunt ai noştri

PICĂTURI DE ROUĂ 2001

- 367 Să trăim într-un prezent plin, dansând cu picioarele lejere pe propriul trecut
- 368 Folosind mai des verbul, aleg şi vreau în locul lui „trebuie”, viața ar deveni fără îndoială mai interesantă şi lejeră
- 369 Să ne amintim, şi ca adulți, cât de important poate fi „să furi” uneori marmeladă „de la mama”
- 370 Să ne recunoaştem propria frică şi lucrul ne face bine nouă şi celorlalți, şi chiar celor pe care nu-i cunoaştem
- 371 Să creăm un climat de frumusețe în mica lume care ne înconjoară -Ernesto Sabato-
- 372 În realitate iubirea este un mod nou de a respira
- 373 Luați-vă timp ca să visați, pentru că este un drum spre stele
- 374 “Omul care are 50 de ani vede aceeaşi lume pe care o vedea la 20, a irosit 30 de ani din viața sa” -Mohamed Alì-
- 375 Să trăim viața ca încântare, să o lăsăm să cânte, să o ascultăm cântând, să cântăm cu ea
- 376 Să inventăm viața, să ascultăm vântul, să vedem vântul: să fim cu universul adiere, rafală, vânt şi poate, şi… uragan
- 377 Întâlnesc… şi merg căutând pe pipăite, în dulcele farmec al umbrei tale, trupul tău îmbrăcat de tine – Francisco Arias Solis –
- 378 “Fiecare trebuie să vâslească cu vâslele pe care le are”. – proverb englez – Dar putem inventa şi vâsle noi
- 379 Să întâlnim aerul şi să-l vedem într-o rază de soare care pătrunde o cameră întunecoasă
- 380 Întâlnesc… şi merg căutând pe pipăite, în încântarea umbrei mele/tale, trupul-persoană al meu/al tău îmbrăcat de mine/tine, la mine/tine
- 381 Dacă faci o greşeală încearcă să cauți şi poate găseşti în ea măcar un aspect creativ. Poate există!
- 382 Să construim şi să urmăm visele fără teamă. Viața este o minune care trebuie trăită în fiecare zi cu curiozitatea unui copil – Melba Ruffo –
- 383 Aminteşte-ți că tu cunoşti toate posibilitățile visului tău imposibil – Michael –
- 384 Pe fața pământului toți zâmbesc în aceeaşi limbă – Michael –
- 385 Poate modul cel mai bun pentru a ne aminti şi a mulțumi celui care ne-a dat atâtea lucruri minunate este să le trăim şi să le împărtăşim celorlalți care trăiesc alături de noi zi de zi
- 386 Misterul vieții nu este o problemă de rezolvat, ci o realitate de experimentat – Michael –
- 387 Picături de rouă: picături bete de viață, picături închise în vase de cristal, picături inocente de plâns : cristale vii… de ambră care picură din piatră
- 388 Dacă ne-am întreba dacă suntem în lume pentru a împărtăşi, pe cât posibil, bucuria şi fericirea, nouă înşine şi celorlalți, ce am răpsunde?

- 389 De ce nu încercăm să aşezăm fericirea printre nevoile noastre fiziologice, poate ar merita!
- 390 Iubeşte în fiecare zi ca şi cum ar fi prima zi a vieții tale de iubire
- 391 Dincolo de spațiile binelui şi răului este un spațiu în care aş vrea să te întâlnesc, poate e spațiul armoniei între ele

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din cântecul "ES LA FIESTA" trimis la Alejandro Simonetti

- 392 Îmi place să descopăr incinta construită cu privirea mea
- 393 Să ne dăm seama că se râde şi se simte, că pentru astăzi moartea este moarte
- 394 Să mâncăm cu toții împreună lucrurile pe care le-ai făcut cu mâinile tale
- 395 Să țesem cu viețile fiecăruia un poncio de ritm şi culoare
- 396 Să amestecăm în dans trupurile şi bucuriile
- 397 Să facem din noaptea sărbătorii segmente de soare

Picături de rouă aduse de vânt la Terenzio Formenti

- 398 Chiar şi un nor care, trecând deasupra unui deşert adus de vânt, pare să dispară în neant, reintră, chiar dacă este transformat, în tot universul
- 399 Ne-am mai gândit că lucrurile urâte la urma urmei sunt doar urâte şi că lucrurile frumoase pot fi şi minunate?
- 400 Toată viaţa, proprie şi a altuia, înseamnă să privim cu ochi de copil
- 401 A trăi esenţa fiinţei noastre trup-persoană înseamnă a pătrunde într-o "nouă fizicitate suspendată"
- 402 Vântul mângâie ochii tăi observând mintea ta – Ilaria Floris –
- 403 Mult rămâne de inventat, mult, aproape totul…
- 404 Siguranţa, seninătatea, fericirea posibilă derivă din modul în care noi gesticulăm ceea ce nu ştim, adică necunoscutul
- 405 Roua este dialogul între cer şi pământ în crepusculul dimineţii. Noaptea trimite o urare zilei care începe, ziua mulţumeşte nopţii pentru odihna care i-a dăruit-o
- 406 Există oameni care privesc realitatea aşa cum este şi întreabă : - de ce ? Sunt alţii care o inventează după cum vor ei să fie şi spun : - şi de ce nu ?
- 407 „Să ne întrebăm ce spun ochii când par să vorbească de lucruri de nimic"
- 408 Iubeşte în fiecare zi străinul care e în tine. Oferă-i pâine, oferă-i vin – Derek Walcott –
- 409 Şterge de pe oglindă imaginea ta stereotipă. Aşează-te, pune pe masă viaţa ta, împărtăşeşte-o cu necunoscutul care e în tine, care te iubeşte şi care te-a iubit până acum – Derek Walcott –
- 410 Cânt umilele ape ale casei care pe drumuri secrete vin să umple în prima dimineaţă vasul mâinilor nostre
  - Din "Cânt apele" în "Divers invers" de: Carla Paolini -
- 411 Răbdarea învinge totul mai ales dacă e în compania speranţei
- 412 Norii fără reguli rătăcesc pe un cer de vis – Lucia –
- 413 Afară, dincolo de comportamentul greşit şi de cel corect, este un spaţiu. Acolo, te voi întâlni – Jelaleddin Rummi –
- 414 Fiecare aşteaptă ceva minunat de la celălalt. De la el aşteaptă să-şi potolească setea după stupoarea care eliberează întâlnirea cu asemănarea şi cu diversul – Susana Lewy –
- 415 Să ne gândim cât e de frumos să putem visa chiar fără să vedem visul, şi să-l trăim ca utopie care poate da forţă pentru a continua să trăim
- 416 Să ne întrebăm dacă pentru noi ploaia uneşte cerul cu pământul sau îl desparte
- 417 Fericirea e ca vântul, nu îl vezi, dar se văd efectele, numai dacă privim intens
- 418 Joacă-te: joacă-te cu spaţiul şi cu timpul, joacă-te cu ce şi cu cine vrei, dar joacă-te
- 419 Pentru a deveni copii e nevoie de o viaţă – Pablo Picasso –
- 420 Copiii mai au încă puterea de a vedea – Paul Klee –

- 421 Să trăim şi deasemeni “să prindem în lume opusul copilăriei, lumea ca prelungire a propriilor arte fără soluție de continuitate, infinit de maleabil şi de reinventat: lumea jocului – Fausto Lorenzi –
- 422 Elogiu imaturității: a deveni “imaturi” şi a reinventa timpul în afara timpului, şi asta este tipic copilului
- 423 Fii clown-ul tău. Descoperă-ți modul tău de a fi buffon, modul tău de a şti să râzi de tine şi cu tine – Anna Grasso Rossetti –
- 424 Privind în spate poate nu vom găsi nici un lucru despre care să putem spune: “Era aşa de important că trebuia să ne preocupăm de el”
- 425 Primăvara: răcoare înseamnă să te simți trestie înflorită aplecată spre pământ – Elisa Boldrini –
- 426 Să încercăm să ne dăm seama, citind pe chipurile noastre şi pe ale celorlalți, cum iluziile la sfârşit se adeveresc
- 427 Aminteşte-ți că uneori norma poate fi trăită şi ca excepție de la excepție
- 428 Să trăim viața ca o continuă surpriză
- 429 Să căutăm originea poetică a existenței noastre
- 430 Aminteşte-ți că cel mai mare obstacol în înțelegerea unei opere de artă (bărbatul şi femeia inclusiv) este acela de a vrea să înțelegi – Bruno Munari –
- 431 Cântă şi recântă mult drumul pe care-l deschizi tu Implicat în această direcție, lucrurile şi persoanele îți vor fi ghid şi îți vor deschide orizontul
- 432 E frumos să nu repeți şi să nu te repeți, ci să creezi şi să re-creezi de fiecare dată gesturi zilnice din viața noastră
- 433 Să trăim timpul şi să inventăm timpul. Noi îi aparținem lui, dar şi el ne aparține nouă
- 434 Viața ca ştiință înseamnă să ştii ce să spui şi ce să faci; viața ca artă înseamnă să ştii când şi cum s-o spui şi s-o faci
- 435 Să nu uităm, dimpotrivă să ne amintim des, că a fi în lume poate însemna un dar pe care l-am primit, dar şi un dar pe care putem să ni-l facem în continuare nouă înşine şi celorlalți. Poate că e suficient să intrăm în sensul vieții ca dar de făcut şi de primit
- 436 Să ne amintim că libertatea înseamnă mereu şi participare
- 437 Să ne amintim că în rază de cinci kilometri, şi chiar mai puțin, este cu siguranță cineva care trăieşte un moment de bucurie şi/sau de fericire. De ce să nu participăm?

- 438 Lucruri furmoase şi mari nu întâlnim multe în viaţă. În schimb putem găsi lucruri multe, frumoase, dar mici. Priveşte balenele cum merg pe oceane, se bucură şi ciripesc, cu toate acestea se hrănesc numai cu plancton.
- 439 Să ne obişnuim să mângâiem gândurile noastre şi ale celorlalţi, şi în răspăr
- 440 Fie ca zâmbetul nostru să fie şoapta dulce a râsului! -Beverly Tucker-
- 441 Jocul şi jucătorul cel mai minunat îl primim în dar la naştere şi este "trupul nostru-persoană"
- 442 Dacă dorim să fim creativi, uităm constelaţia noastră şi inventăm una nouă în fiecare zi. Toate stelele se joacă cu noi.
- 443 Ce vise voi avea această noapte? E o întrebare care mă poate deschide unei lumi în care dă culoare curcubeului în momentele întunecoase ale vieţii
- 444 Poate visul este jucătorul nostru de noapte
- 445 Să devenim curioşi de ceea ce este un zmeu şi să construim zi de zi, unul care să fie al nostru, acela „adevărat", acela „corect", care ne face capabili să zburăm… cum ştie el
- 446 Să zburăm cu rândunicile care zboară în înaltul cerului, sau chiar mai simplu cu cele care palpită în inima noastră
- 447 Să ne trezim dimineaţa şi să inventăm în fiecare zi puţin în întâlnirea cu noi înşine, cu ceilalţi şi cu universul care ne înconjoară
- 448 Să întrebăm universul dacă e disponibil să se joace cu noi
- 449 Dacă nu reuşim niciodată să spunem nu, mai suntem încă în momentul de a învăţa
- 450 Ne-am mai întrebat de ce o cheie care funcţionează aşa de bine la o broască, nu e bună şi pentru celelalte
- 451 De ce nu simţim ca dar ceea ce altul face pentru noi chiar dacă el/ea susţin că este datoria lor ?
- 452 Să primim sau să cerem iertare poate ar implica o nouă importanţă dacă devine un lucru făcut sau primit "pentru dar"
- 453 Să căutăm zi de zi în lumina soarelui şi în întunericul nopţii curcubeul nostru
- 454 Fie ca în fiecare zi lumina să fie dar pentru întuneric şi întunericul dar pentru lumină
- 455 Să simţim că pentru noi jocul între finit şi infinit e mereu deschis
- 456 Să simţim că valurile vibraţiei trupului nostru-persoană răsună cu universul
- 457 Să adunăm şi să promovăm în noi şi în jurul nostru harul unei iubiri călătoare
- 458 Să fim disponibili să fim complici ale înţelepciunii universului
- 459 Să fim sensibili la a aduna noua magie care ne este oferită la fiecare răsărit de soare
- 460 Să fim atenţi la cântecul izvorului care în fiecare moment poate ţâşni în noi
- 461 Să simţim preţiozitatea fiecărei granule de nisip care trăieşte alături de noi pe plajele vieţii
- 462 Să culegem ca mângâieri culorile care ne capturează privirea
- 463 Pentru toate lucrurile este mereu, pentru o singură dată, prima dată. Ca să distrugă magia repetându-se
- 464 Să ascultăm istoriile povestite de vânt primăvara

- 465 Fie ca zâmbetul nostru să aprindă albastrul cerului şi al mării!
- 466 Să amestecăm aurul soarelui cu argintul lunii
- 467 Să ne întrebăm dacă umbra poate să fi fost inventată de soare şi de lună pentru a permite oamenilor să continue să se joace toată viața

Picături de rouă extrase şi/sau născute prin liberă asociere de poezii de: Stefania Ferrini

- 468 Motan alb țopăie în zăpadă, dându-mi urmele tale
- 469 Dacă voi merge dincolo, dincolo de acea limită, tu aşteaptă-mă acolo
- 470 Te-am căutat. Nu ai venit niciodată… şi m-ai găsit
- 471 Mâinile tale, ca cuvinte uşoare… îmi vorbesc
- 472 Mâinile tale vorbesc celui care ştie să le asculte
- 473 O adiere uşoară în gândurile mele
- 474 Mă iubeşti, îmi vorbeşti, şi eu mă întreb dacă ştiu cine sunt
- 475 Deschide-te ca să mă asculți
- 476 Cerul se învecinează cu visele noastre
- 477 Să zburăm cu "pescarul nostru" dincolo de granițele viselor noastre
- 478 E cineva care aşteaptă să zărească un văl, care în fiecare zi se dedică să ridice un văl
- 479 Fie ca eu să eliberez zâmbetul meu la invitația ta
- 480 Fie ca vocile noastre să devină una, ecou şi contrapunct al celuilalt şi împreună… concert infinit
- 481 Să adăugăm la „tot" ultimul detaliu care îi lipseşte pentru ca eu să pot simți la fel… sau aproape
- 482 Pentru a ne juca cu „totul" e suficient „nimic"
- 483 Să dăm voce ecoului tăcerii
- 484 La fiecare colț de stradă pot să întâlnesc un arhanghel… sau măcar un copil marmoreu născut din sculptura necunoscută
- 485 Şi plânsul poate lumina un chip care nu se teme de el
- 486 Gândul de a putea zbura în nori, e frumos. Importnat e să încercăm
- 487 Jocul vieții e: eu sunt un fluviu, tu eşti țărmul meu; tu eşti fluviul, eu sunt țărmul tău
- 488 E frumos să ne simțim parte a naturii întregi
- 489 Un fluture nu poate fi închis pentru că e o propunere de eliberare
- 490 Să trăim în prezent acea mişcare veşnică care este timpul…
- 491 Să înregistrăm lucruri frumoase şi numai în memoria noastră fără voce poate să însemne că îmbogățim memoria universului
- 492 Să trăim în apă sau afară poate lua înfățişare de enigmă sau nostalgie
- 493 Să ştim să ne dezbrăcăm de certitudini pentru a trăi cu uimire incertitudinile fermecătoare ale vieții
- 494 Să avem ochi care să-şi amintească să se deschidă
- 495 Să avem ochi gata să zărească valurile care ar putea apărea pe neaşteptate
- 496 În dubiu, pătrund, înaintez, bâjbâi, de acolo vin luminat… la dubiu
- 497 Este noapte, zgomotul tace… dar respiră
- 498 Pană, condu-mă cu tine de-a lungul căilor acestei foi
- 499 Îm timp ce cădem putem să învățăm şi să zburăm
- 500 Poate şi să văd un tufiş mi-ar ajunge, dacă ar rămâne certitudinea că şi eu sunt culoare

Picături de rouă aduse de vânt la Terenzio Formenti

- 501 A face şi a primi un mesaj poate înseamnă şi… a petrece împreună pe linia de granițe care uneşte şi separă finitul şi infinitul
- 502 Descoperi, trăieşti şi mişti universul
- 503 Lucrul cel mai delicios nu înseamnă a nu avea nimic de făcut, ci înseamnă a avea ceva de făcut şi a nu-l face. – Marcel Achard –
- 504 …şi dacă uneori am încerca să-l punem şi pe Tatăl veşnic între "persoanele" care ar putea avea nevoie de noi? Poate ne-am simți mai aproape de aproapele nostru
- 505 Viața mea, pe care nu o înțeleg, această agonie-fericire de a fi enigmă – Luis Borges –
- 506 În spatele numelui este cel care nu se numeşte – Luis Borges –
- 507 Să dăm la "timp" magia unui ceas văzut într-un vis – Luis Borges –
- 508 Să simțim mirosurile şi să le respirăm
- 509 Să simțim zgomotul apei care udă corpul nostru
- 510 Să simțim zgomotul vântului care mângâie corpul nostru
- 511 Viața nu ne spune că ne iubeşte, ci ne cere să încercăm să ne dăm seama de asta
- 512 Viața vorbeşte când vântul ne ciufuleşte părul
- 513 Să privim în oglindă lucrurile pe care le întâlnim
- 514 Să ne dăm seama că întâlnim persoane care se iubesc şi îşi permite să se simtă una cu ele
- 515 Să învățăm magia de a face din soare umbră şi din umbră soare
- 516 Să încercăm să inventăm libertatea pentru ceilalți şi pentru noi înşine
- 517 Să adunăm zâmbete în palma mâinii şi să le risipim în vânt
- 518 Să culegem raze de soare şi să le punem într-un mantou care-l încălzeşte pe cel căruia îi este foarte rece în suflet
- 519 Să culegem raze de lumină pentru a reteza germenii fricii
- 520 Să adunăm granule de timp pentru a crea un infinit… infinitul nostru
- 521 Să întindem plasa soarelui pentru a prinde cuvintele suspendate în vânt
- 522 Aş vrea să citesc în irisul ochilor tăi gânduri de iubire
- 523 Eşti destul de fericit pentru a te simți viu/vie sau eşti destul de viiu pentru a te simți fericit? Atunci totul îți este posibil?
- 524 Iluziile dacă alunecă printre degetele unei mâini, sunt mereu degetele celeialte mâini gata să le prindă
- 525 Lasă ca părul corpului tău persoană să fie comunicare şi filtru pentru energiile universului
- 526 Aminteşte-ți că după ce te-ai jucat cu uni-versul, şi el îşi va aminti că a devenit di-vers
- 527 Nu înseamnă că dacă noi înaintăm în oarecare direcție, soarele va răsări pentru noi înainte!

- 528 Poate, în orice direcție mergem, „soarele nostru” ne poate veni în întâmpinare
- 529 Toamna, orice frunză dintr-un copac mic sau mare are modul său particular de a ajunge pe pământ. Încă nu ne-am dat seama de lucrul acesta ?
- 530 Există şi o aflare care este capacitatea de a pune şi de a ne pune întrebări care măreşte şi hrăneşte setea noastră după infinit chiar dacă nu găsim mereu răspunsuri
- 531 Să ne bucurăm de culorile toamnei şi să ne pregătim pentru cele de primăvară
- 532 Pentru a completa jocul vieții, poate, să fie suficient să adăugăm un „nimic” la tot ceea ce îl distinge deja
- 533 O pădure ne precede şi se face corpul nostru – Jacques Dupin -. O pădure ne urmează şi noi vom fi corpul său
- 534 Spuneți-ne ceea ce ştiți despre zăpadă şi foc. Spațiul prezent nu ajunge pentru a respira timpul – Gezim Hajdarri –
- 535 Lumina primăverii… pare aproape să-ți vorbească
- 536 Iarba are aşa de puține ocupații… să adunăm în pântece lumina… şi să îmbinăm picăturile de rouă ca perlele, pentru toată noaptea
- 537 …şi eu am vântul în inimă şi cu furtuna alerg spre cerurile pline de ploaie – Erir Nemeton –
- 538 …şi eu am soarele în inimă şi cu razele sinuoase mă las să cobor până pe pământ – Erir Nemeton –
- 539 …şi eu am ploaia în inimă în ropot de apă care râde – Erir Nemeton –
- 540 Să iubim să ascultăm vântul plângând agitat
- 541 Să iubim să ascultăm apa care râde curgând
- 542 Îți voi fi oglindă pentru a-ți reflecta misterul
- 543 A şti să ceri poate fi un dar pe care noi îl facem celorlalți şi nouă înşine
- 544 Să dăruim şi să ne dăruim, pentru a elibera, a ne elibera şi a ne libera
- 545 Orice mi se întâmplă este mereu un cer de jur îmrejur care mă poate însoți
- 546 Dacă închizi poarta la toate greşelile, şi adevărul va rămâne afară – R. Tagore –
- 547 Şi din vise se pot extrage pepite de aur
- 548 Astăzi am vorbit cu un măcăleandru care mi-a răspuns ascultându-mă mult timp, nemişcat şi atent
- 549 Stupoarea se naşte din misterul ascuns în lucrurile mici
- 550 Să respectăm şi să “iubim” defectele celuilalt, în care deseori le regăsim pe ale noastre. Ar putea fi un mod pentru a învăța să ne iubim mai bine
- 551 A realiza imposibilul este lucrul “cel mai minunat” care se poate face pe fața pământului – Beverly Tucker –
- 552 Râsul poate uneori să atenueze şi să topescă şocul pe care ni-l rezervă viața – Beverly Tucker –
- 553 Libertatea mea este a ta, libertatea ta este a mea
- 554 Poate… ceilalți îmi zâmbesc la colțurile străzii
- 555 Toamna: frunzele care ne dăruiesc magia vântului

- 556: Toamna: în zborul magic al unei frunze care cade, uluit timpul se opreşte… şi aşteaptă
- 557 Să inventăm bucuria noastră, lăsându-ne ajutați de alții, şi să-i facem părtaşi pe ceilalți de bucuria noastră
- 558 Când eşti în contact cu iubirea care trăieşte în tine poți simți mai bine iubirea în celălalt
- 559 Apa cade în picături… dar nu mereu
- 560 Stupoarea hrăneşte cu iubire lumea
- 561 Poate, stupoarea poate atenua şi frica morții
- 562 A face în aşa fel încât viața să fie în fiecare zi nouă, poate să-l facă pe om mai înțelept

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din cartea lui Robindrnath Tagore "Un foc proaspăt şi verde"
Book Editore – Italia

- 563 Să creem un jucător de paradis pe pământ
- 564 Licuricii merg în căutarea altuia. Şi noi?
- 565 Ceea ce este darul tău, va rămâne veşnic în amintirea celuilalt
- 566 Ceea ce am primit este comoara mea nepieritoare
- 567 În furtuna amețitoare a nisipului cu cuvinte aride, călătorul se întinde în praf
- 568 Chiar şi cei care sunt mici generează mari umbre dacă soarele a apus
- 569 Cu vântul pădurii se întoarce invitația cu strigăt de bucurie
- 570 Vântul întorcânsdu-se plin de măreție recunoaşte parfumul pădurii
- 571 Orice flutur zburând din creangă în creangă aduce în litere diverse alfabetul primăverii
- 572 Țărmuri cu ierburi duioase doresc ca însoțitor curentul fluviului
- 573 Curentul fluviului cântă cântecul de laudă al oceanului
- 574 Pământul timid se prosternă, în binecuvântarea luminii, în baia de rouă
- 575 Mergând pe țărmurile orizontului observ în spațiu norii splendizi fără bogății
- 576 În acele raze de soare transparente îl voi vedea pe cel pe care sufletul vrea să-l vadă
- 577 Bătaia timpului se uneşte cu sunetul dansului meu
- 578 În pântecele cerului luna râde, lumini şi umbre dansează pe apele mării
- 579 În noapte vezi cum dansul lunii face să danseze luna pe mare
- 580 Bătaia tobei dansează în membrele tale
- 581 Rămâne puțină cunoaştere a vieții mele în cunoaşterea ta
- 582 Cuvintele tale sunt purtate de vorbăria nebună a palpitării sângelui meu
- 583 Cu această împletire de bule de săpun înşeală viața mea
- 584 Cerul atent ascultă formula magică a luminii palide care nu se poate înțelege
- 585 Unde sunt istorii foarte antice care privesc în spațiu cu gura închisă, te vezi în umbra viselor într-o noapte de limbaje pierdute
- 586 În pântecele infinitului rămâne timpul cu chipul său acoperit
- 587 Pe cerul trandafiriu cântecele pădurii învecinate rămân uimite în speranța unui nou răsărit de soare
- 588 Vorbeşte-mi ! Nu cunosc limba cuvintelor pe care nu le-ai rostit!
- 589 În tine am simțit misterul creației, gloria existenței universului
- 590 Timpul fără sfârşit, cerul fără limite, lumina fără somn, s-au unit luând trup în tine
- 591 La prânz, priveşte în mlaştină, deasupra, straturi dense de muşchi, jocul insectelor
- 592 Sub greutatea bunăvoinței, spiritul său este închis ca norul uimit plin de aşteptare a dăruirii de sine
- 593 Lacrimi duioase, tovarăşi insondabili de joc ai zâmbetelor, întind umbre uluite în fața genelor negre
- 594 Ochii lor vorbesc. Gesturile brațelor sale spun atâtea lucruri

- 595 Când picioarele sale se mişcă emit cuvinte care se regăsesc din frunză în frunză în pădure, cuvinte care oscilează pe câmpiile orezului
- 596 În mersul pe jos pare că se face dar din orice strat de praf
- 597 Minciuna mică îndepărtează clevetirea
- 598 Toate valurile bucuriei ochilor întregii lumi au venit să se arate luând formă de femeie
- 599 Cunoaşte limba pe care o vorbesc frunzele plantelor
- 600 Se opreşte în vârf şi în neplăceri, răbdarea sa e plină de fericire care împrăştie toate greutățile preocupărilor
- 601 Ritmul primei creații poartă în membrele sale dansul stelelor, şi curcubeul, la sfârşitul ploii, a dus corpul său în pământ.
- 602 În noua ta viață cuvintele care compun universul astăzi sunt umplute cu noi speranțe
- 603 …şi jocul misterios al universului doreşte să se manifeste în locuri de sărbătoare a omului
- 604 Uneşte aripile mele de vis în ritmul cântului tău
- 605 În aria cântecului vecinul se uneşte de departe
- 606 În palida presență a ceții, orizontul lăcrimează
- 607 La orizont astăzi un subițire fir umil de lună în tăcere ne sugerează toate acele cuvinte care le avem de spus
- 608 Cântecul pe care l-am cântat, cine ştie când cu vântul de la sud, astăzi se întoarce şi mă întoarce aproape la acest sfârşit de toamnă
- 609 O umbră densă a luat înfățişare de vis în interiorul tău adânc
- 610 O, curcubeu pasionant, trupul tău de fantezie s-a născut în lumină şi umbră
- 611 În pădurea acoperită de ceață, se găsesc flori ofilite, rămâne în ele o picătură de rouă
- 612 Iubirea universului este fără moarte, şi tu eşti nemuritor
- 613 Poți auzi sunetul drumului timpului
- 614 A mea este argila pământului, dacă cu ea creezi o immagine nemuritoare timpul serii nu va întâlni obstacol
- 615 Poate vei formula astăzi tu însuți, cu câteva din amintirile mele, cuvintele tale răpite de vise
- 616 Aici, atom de atom este darul meu. Momentele duioşiei se umplu bând înghițitură după înghițitură din oferta inimii mele
- 617 Ceea ce ți-am dat este darul tău; cu cât ai cules mai mult, cu atât m-ai făcut mai mult datornicul tău
- 618 De câte ori ai lăsat planul picioarelor tale în praful drumului destinului meu
- 619 Abia astăzi am umplut acea covată de libertate ducând-o la moartea mea mare
- 620 Tu umplându-ți ochii ai vârsat lacrimi, ai strâns la pieptul tău un holocaust insuportabil de foc
- 621 Pe ramurile pădurii pe neaşteptate se ridică în explozie capriciile vântului de primăvară

- 622 Uşa pe care ai deschis-o mergând, nu se va închide în nici un fel, va rămâne cu urechea ciulită la drum în speranța întoarcerii tale
- 623 Tot timpul pe malul râului vei aduna pietricele şi vei umple covata cu cochilii de diferite culori
- 624 Poate uiți stelele care sunt pe undele cerului!
- 625 Pământul leneş, obosit aşează hainele sub plante
- 626 Pare că se aude în ramurile grădinii flautul care cântă sfârşitul zilei

Picături de rouă sosite o dată cu vântul sau culese ici şi colo de Terenzio Formenti

- 627 Să-l întâlnim pe celălalt/cealaltă ca mister ce trebuie trăit cu uimire şi să ne oglindim în el/ea cu disponibilitate
- 628 Persoana de care ne îndrăgostim este aceea care ne deschide şi/sau ne deschide larg uşile noastre ca univers şi poate universul întreg
- 629 Prima necesitate a omului este superfluă – Albert Einstein –
- 630 Nu există viață care să nu fie măcar pentru o clipă nemuritoare. Moartea întârzie mereu acea clipă – Marcello Gambetti –
- 631 Nimic nu este mai constant decât provizoriul
- 632 Obişnuința ne țese în fiecare zi o pânză de păianjen pe pupile – Marta Toppelberg –
- 633 Nu e nesar să trăim, e necesar să creem
- 634 Din presența finitului se poate deduce presența infinitului. Important e să-l gândim ca spațiu de joc şi nu ca prăpastie
- 635 E frumos să învățăm să zburăm în mod nesocotit pentru că în libertatea sa este deja inclusă participarea mea
- 636 Fiecare zi pe care o trăim este o ocazie specială, să nu lăsăm să se piardă
- 637 Îți mulțumesc pentru că exişti, dă-mi un semn ca să pot simți că şi eu exist
- 638 Iubirea ne eliberează de vise şi rădăcini – Elisa Cantarin –
- 639 Ce faci? Nimic. Privesc în tăcere cum trece uşor un norişor alb şi singur pe cerul senin – Tomaso Urso –
- 640 La ce te gândeşti? La nimic. Urmăresc norişorul care este plăpând, atârnat şi pierdut într-un albastru aproape ireal, care merge schimbându-şi înfățişarea în jocul vântului. Şi umbră nu face – Tomaso Urso –
- 641 Ce aştepți ? Nimic. Rămân doar în aşteptare ca visul să se dizolve cu risipirea norului obosit de a se juca cu vântul – Tomaso Urso –
- 642 Dacă nu vreau să mă plictisesc cu lucrurile care se repetă, pot să inventez altele
- 643 Tu eşti băiatul veşnic, care priveşte totul cu uimire. Totul pentru prima dată – Giovanni Pascoli –
- 644 Îmi ajunge o mângâiere… o mângâiere… o mângâiere…
- 645 Să simțim mângâierea fiecărei respirații care ne atinge în treacăt

- 646 Noi putem fi soare şi/sau umbră pentru celălalt, nu mereu soare, e mai bine umbră
- 647 Redaţi-mi culorile mele – Manuela –
- 648 Excepţia poate deveni regulă, dar este folosită mereu cu iubire
- 649 Să ne jucăm şi cu "răul", dacă e nevoie, pentru a face umbră de bine şi de lumină
- 650 Să tăiem în două lumea pentru a ne găsi la celălalt capăt
  – Roberta Scorranese –
- 651 De tine îmi amintesc profilul unui corp netăiat într-o lampă de sticlă
  – Roberta Scorranese –
- 652 Să aparţinem şi oglinzii incluse în privirea noastră
  – Roberta Scorranese –
- 654 Învârtim vieţile noastre împreună ca amintire dacă nimic nu se pierde în golul dintre o zi şi noaptea sa – Roberta Scorranese -
- 655 Devenirea mea este o fiinţă deplină aici, şi cu uimire, în acest prezent infinit în care eu nu am mai fost niciodată până acum
- 656 Universul se joacă din plin, şi se pare... în mod serios. Şi noi?
- 657 În efortul călătoriei şi în alegerea transmiterilor sale se găseşte Sensul vieţii
  – Li Po – poet chinez –
- 658 ...dacă muzica derivă dintr-o mare disonanţă, se numeşte iubire
  – Arturo Carrera –
- 659 Permite-mi să pun la lumină infinitul tău, râsul tău care te face infinit – Arturo Carrera –
- 660 Cea mai frumoasă călătorie este cea pe care o facem când mergem unul spre celălalt – Mr. Shin – Corea –
- 661 Jocul... jocul... jocurile noastre sunt esenţa noastră, existenţa noastră – Ellen Keller –
- 662 Dacă reuşim să ajungem să zburăm pentru că suntem aşa legaţi de lucruri...
- 663 ...şi de la libertate la „sufletul" tău de a cânta, a dansa şi a face o baie de soare
- 664 Să fim în mod total pentru a armoniza înţelegerea cu acţiunea
- 665 Să fim pentru a acţiona, să acţionăm pentru a fi
- 666 Să ne transformăm pentru a fi şi să fim pentru a ne transforma
- 667 Nu se lucrează sau nu se gândeşte cu corpul, ci e un corp care lucrează şi care gândeşte
- 668 Nu se pictează ceea ce se vede, ci ceea ce se aude
- 669 Să existe şi să se realizeze emoţiile
- 670 Merg în descoperirea peisajelor fermecătoare
- 671 Prin graniţele infinitului: să privim şi să vedem cu iluziile ceea ce nu e posibil să privim şi să vedem cu ochii şi să atingem şi să apucăm cu mâinile
- 672 Uimirea poetică este aceea de a simţi în infinit aici şi acum şi nu altundeva şi altcândva

- 673 Dacă pentru cel care călătoreşte stelele sunt puncte de referinţă, pentru artistul care trăieşte sau dormitează în fiecare dintre noi, sunt un punct de sprijin pentru a construi totul sau parţial existenţa noastră
- 674 Să întâlnim cântul nostru în ritmul aripilor noastre de vis
- 675 A repeta pentru a supravieţui, a crea pentru a trăi
- 676 Trebuie să avem un haos în interiorul nostru ca să dăm naştere unei stele dansatoare – Nietzsche –
- 677 Dacă vrem să ne jucăm cu ceilalţi şi ceilalţi să se joace cu noi, poate fi important să învăţăm să ne jucăm cu noi înşine
- 678 Poate fi important să ne reamintim că uşa care este deschisă la începutul vieţii nu se va închide decât la sfârşitul zilelor noastre, şi nu înainte
- 679 Orice rafală de vânt aduce seminţe, flori... şi nisip
- 680 Pare dur să ne descurcăm între finit şi infinit poate este „simplu" o găsire sau măcar o căutare a armoniei între limită şi dorinţă
- 681 Am văzut că ştim că trebuie să murim ca să nu trăim în plinătatea vieţii
- 682 Să închidem ochii şi să privim sau să inventăm imaginile care apar pe paravanul pleoapelor noastre... închise
- 683 A-i iubi pe ceilalţi e o artă. A te iubi pe tine însuţi înseamnă şi „iubire pentru artă": arta de a crea cu răbdare armonia-dizarmonia propriului univers
- 684 Pentru ca „timpul nostru liber" să fie cu adevărat este necesar să vă dăm libertatea noastră
- 685 A încălca acele interdicţii care împiedică cunoştinţa, emoţiile şi caută noul – Fausto Manara –
- 686 Să ne întoarcem pentru a ne regăsi goi ca atunci când ne-am născut pentru a încerca să ne îmbrăcăm în haine noi
- 687 Cel mai bun lucru în viaţă este ceea ce se întâmplă în timp ce noi ne gândim la un altul. – Oscar Wilde – De ce nu luăm act de asta?
- 688 Uneori cred că norii se nasc în interiorul sufletului nostru...
  – Paola Bracci „Il Fauno"-
- 689 Fericirea este apartenenţa la o lume absolută dincolo de formele şi de puterea acestora asupra vieţii noastre – Patrizio Paoletti –
- 690 În timp ce evenimentele multiple ale vieţii se schimbă continuu, fericirea este mereu acolo, punct constant de referinţă
- 691 Fericirea înseamnă: a trăi aici şi acum ocupându-te de viaţă, şi nu, preocupându-te de ea – Patrizio Paoletti –
- 692 Dacă lumea mea este tot ceea ce nu am, nu am nimic dacă lumea e tot ceea ce am, am totul – Patrizio Paoletti –
- 693 Lumea sunt eu în legătură cu tot ceea ce mă înconjoară
  – Patrizio Paoletti–
- 694 Trebuie să fii fericit dacă vrei fericirea; pentru a merge acolo unde vrei, trebuie să fii acel loc – Patrizio Paoletti –
- 695 Minunea nu stă în lucruri sau în alţii, stă în ochii celui care o priveşte, copil sau adult - Gabriell Magrini în „revista allurelle"-

- 696 Minuea e toată aici în ochii care se lasă surprinşi de frumusețea lumii – Gabriella Magrini în „revista allurelle” -
- 697 Fără ochii care o văd, care o privesc, care o crează, nu există frumusețe – Gabriella Magrini în „revista allurelle” -
- 698 Ține-mă ca pe un fulg care zboară în haos – Roberta Scoranese –
- 699 ...fără teamă, fără uitare, în casa timpului stă trecutul, sub piciorul tău care dansează – Juan Gelman –
- 700 Să iubim, să ne lăsăm iubiți, să ne facem iubiți este îmbrăcămintea cea mai bună pe care noi putem s-o facem în timpul vieții noastre

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din cartea: OSHO "Tăcerea apei care curge"

- 701 Să ascultăm tăcerea apei care curge
- 702 Eu ascult vântul, ascult vântul sufletului meu
- 703 Poate singura funcţie care se potriveşte vieţii poate fi aceea de a găsi nemurirea ascunsă în spatele fiecărei clipe
- 704 Luna care rătăceşte în jurul lacului în noaptea care se sfârşeşte
- 705 Roua de toamnă, adiere de primăvară. La nimic nu e posibil intervenirea – Nibutsu –
- 706 Chiar dacă rămâi izolat, lumea e a ta – Buman –
- 707 Visezi în amiaza mare o libelulă pe o piatră
- 708 La flautul lipsit de găuri este cel mai greu de cântat – Poeta Zen –
- 709 Drumul meu e îndreptat spre Nord-Est, direct către stele
- 710 Mintea este sunetul adierii care şuieră printre pini într-un tufiş în jos
- 711 Scoţi apă limpede din abisurile de foc
- 712 Un fluture intrat în inima mea se deschide să traverseze marea. Dispare. Mă întorc către mine însumi
- 713 Să dansăm în armonie cu dansul stelelor şi al copacilor
- 714 Încearcă să vezi cu ochii tăi florile de trestie sub lumina lunii
- 715 Un hoţ a scăpat din corpul meu: domnul de nimic are un chip întunecos
- 716 Fluturele: o frunză căzută care se întoarce la creangă
- 717 Naşterea artei: corul de plantatori de orez, un cor care se naşte din nimic
- 718 Picături de rouă: ce altceva poate spăla mai bine praful lumii
- 719 Chiar dacă picioarele mele sunt fragile, merg acolo unde se revarsă florile
- 720 Dacă vrei să cunoşti drumul care duce în vârful muntelui, trebuie să întrebi pe omul care merge înainte şi-napoi
- 721 Neapărat trebuie să iei „este" din semnificaţie, şi să nu iei „nu este" ca fiind prea real
- 722 Oriunde în lume acel surâs care ne spune bunvenit înseamnă şi adio
- 723 În coliba mea de bambus de zece metri această primăvară nu este nimic, este totul
- 724 În vechiul meu lac, o broască sare: tăcere mare
- 725 Luna în apă, ruptă şi încă ruptă, şi totuşi e mereu prezentă
- 726 Marea primăvară toată ziua se înalţă şi coboară, sigur, se înalţă şi coboară – Buson –
- 727 În interiroul focului locuieşte o primăvară ascunsă
- 728 O, eu-l meu veşnic, drept în faţa mea, încă de la prima mea privire blândă ai fost iubirea mea secretă
- 729 Apa este vie, ochii sălciei sunt verzi
- 730 După ce am văzut luna, umbra mea porneşte spre casă împreună cu mine
- 731 Aceasta este „adevărata lumină ascunsă. Nu trebuie să cunoaştem nici un motiv ca să „trebuiască să facem" ceva

Picături de rouă 2002

- 732 Să fim fluviu: o linie lungă care traversează câmpiile înzăpezite
- 733 Zece ani de vis în pădure. Acum pe valul lacului: a râde, a râde, un râset nou
- 734 În paner de bambus fără fund pun luna candidă
- 735 În vasul esenţei de mentă adun boarea curată
- 736 Minunile adevărate sunt acelea care se întâmplă spontan în tăcerea inimii
- 737 Întunericul care se transformă în lumină e o incredibilă experienţă
- 738 Poate şi acest pin bătrân visează în mod lent
- 739 Şezând în tăcere fără să facă nimic, vine primăvara şi iarba creşte singură
- 740 Unde este bogăţia întâlnirii între „este" şi „nu este", nici măcar înţelepţii nu pot şti
- 741 Oasele golului sunt împrăştiate peste tot
- 742 E frumos să simţi că respiraţia înseamnă a respira modul nostru de a fi, propria existenţă
- 743 Să privim şi să vedem seara care se apropie
- 744 Să auzim cântecul inimii în noapte
- 745 Nu este poetul cel care compune poezia, ci este poezia care îl compune pe poet
- 746 Sunt suficiente câteva găuri într-un bambus concav pentru a face din el un instrument muzical
- 747 Şi existenţa are sunetul său propriu şi muzica proprie, dacă ascultăm în tăcere tăcerea sunetului său fără sunet
- 748 Fie ca orice clipă să devină un moment mişcător de dans!
- 749 Dansul ploii anunţă dinainte soare
- 750 Mintea şi vântul care şuieră printre pini. Gândurile sunt căi trasate pe apă sau pe nisipul unui deşert mişcat de vânt
- 751 Norii merg şi vin, dar cerul rămâne şi deasemeni el se ruşinează să fie atât de mic
- 752 În cele din urmă înspăimântător poate părea foarte frumos într-o noapte de lună... dar nu este un om
- 753 Adevărata artă care se ascunde în armonie este dizarmonia
- 754 Dacă mergi, dacă eşti la izvorul lucrurilor, eşti unit cu cosmosul şi poate eşti mai vast decât cosmosul
- 755 Dacă eşti în absolută tăcere, tot ceea ce se întâmplă ia o nouă coloratură, devine naşterea artei
- 756 Chiar şi pietrele cele mai comune vorbesc omului în tăcere
- 757 Întreaga existenţă, singură şi cu alţii, poate deveni un cor, o încântare
- 758 Esenţa pare să fie goală, dar în acel gol te uneşti intim cu sufletul tău cosmic şi cu cosmosul care-i aparţine
- 759 Noi suntem mici sunete în tăcere mare şi tăcere mare printre sunete mici
- 760 Reflexul lunii se poate fărâma de mii de ori şi totuşi în esenţa cea mai intimă a fiinţei noastre luna este plină şi perfectă ca întotdeauna

- 761 O picătură de iubire aparţine unei iubiri oceanice. De ce pune limite dilatării sale
- 762 Poate numai amanţilor cărora nu li s-a admis întâlnirea pot să-şi amintească în veci de iubirea lor „veşnică”
- 763 Adevărata alchimie a vieţii înseamnă să ştii jocul între „mască şi chip”
- 764 De ce să ne limităm să dansmăm şi să cântăm fără să ne unim cu cântecul şi dansul cosmosului
- 765 Şi în tăcerea cea mai adâncă, când nimeni nu-mi este aproape, umbra mea mă va însoţi
- 766 Precum fluviul care curge către ocean şi noi îi aparţinem. Mergem dansând, înaintăm cu bucurie... Oceanul ne aşteaptă fără nerăbdare. Şi dacă întârziem, fie ca întârzierea să fie o alegere a noastră
- 767 Să păstrăm un râs, un râs mereu nou pentru acea lume întreagă cu care căutăm să ne jucăm, ştiind că o posedăm şi continuând să o căutăm
- 768 Comoara noastră cea mai mare depinde de capacitatea de a efectua în fiecare zi „o nouă trezire”, o nouă naştere
- 769 Joacă toate jocurile şi rupe toate jocurile inventate de toate tradiţiile. Jocurile îţi aparţin, şi jocul deasemeni
- 770 O lună plină intrând în pădure nu mişcă nici măcar un fir de iarbă
- 771 O lună plină întrând în apă ca reflectare, nu provoacă o ondulaţie minimă, ci provoacă „o trezire”
- 772 Tu eşti mereu cel care observă. Dacă îl observi pe cel care observă, unul din doi nu este altul decât mintea care-l defineşte pe „observator”, în timp ce celălalt este adevăratul observator
- 773 Nu e nimic care rămâne din aflare dacă nu gustul lucrurilor pe care le simţim
- 774 ...şi o femeie, acolo jos, la lumina lunii, citeşte o scrisoare... şi tăcerea se extinde
- 775 Picătura de rouă se pierde în ocean în momentul în care oceanul se pierde în picătura de rouă – Kabir –

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din cartea “Parfumuri de munte” Antologie de poeții lui Mussomeli (CL)

- 776 Dacă ai asculta tăcerea, ai gusta roadele cultivate de-a lungul pantei expuse la soare – Giuseppe Messina –
- 777 Ne povestim tristețile în timp ce picăturile de rouă stropesc pajiştile de vis – Giuseppe Messina –
- 778 Cine ştie unde vom fi mâine? Vom fi încă zori şi asfințit, încă nopți şi zile şi amurguri care invită lucruri nemaivăzute să asculte voci şi cântece şi sunete – Giuseppe Messina –
- 779 Bucuria este lumină a chipului printre lacrimile ascunse – Giuseppe Palermo –
- 780 Trei chitare cântă o bucurie vagă. Trei chitare plâng – Giuseppe Palermo –
- 781 Ce piele pentru note de farmec, a mea, a ta? – Giuseppe Palermo –
- 782 Voi construi o lume cu pipăitul mâinilor tale. Şi ploaia nu va fi lacrimă şi suspinul nu va fi durere – Giuseppe Messina –
- 783 Florile nu miros plânsul vântului, tulpina surdă nu se rupe, şi vântul, îmbrățişează ploaia când frunzele scutură gârlele de lacrimi – Giuseppe Palermo-
- 784 Am întâlnit timpul la hanul viselor, juca cărți cu vântul: aveam planete şi nori, vântul, comete şi speranțe, timpul luciu şi secole – Giuseppe Palermo –

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din cartea "Meteora 2000" de Grupul Literar Meteora di Palazzolo sull'Oglio (BS)

- 785 Ca un fluviu posed insule de odihnă între trestii şi mângâieri de iarbă pe maluri – Vanda Guaraglia –
- 786 Picături pierdute, pelegrine se scurg uşor; blând, paşnic, pat nupțial, le primeşte marea – Fabrizio Orlandi –
- 787 Lebede: mişcări subtile pe apă, urmăresc respirații şi urmează o înțelepciune tăcută – Alessia Biasiolo –
- 788 Licărire de rouă, magia cristalină, ecouri de văluri îndepărtate, reflexe în izvorul unei lumi ascunse – Primina Foresti –
- 789 Curcubeuri de nori... freamăte de surâsuri – Savino Frigeni –
- 790 Timpul era acolo. Dar a întrebat cine sunt, am răspuns sincer. Acum împlinesc anii posomorâți – Alessia Biasiolo –
- 791 Visul, torent impetuos, trasează căi, zgăriind în orice direcție până la înflorirea cerului, şi lăsând la pământ un aer apăsător, înghețat în convingeri antice – Fluvio Capanni –
- 792 ... şi cu ochii închişi aş vrea să mă mai îndrăgostesc: nu pentru a fi eu cea care să iubesc, ci pentru a mă simți iubită – Elisa Clerici –
- 793 Pământ: frumuseațea a fost cu noi astăzi. Un cărăbuş de mai pe o frunză uscată, pătrunsă de un fulg de lumină – Monica Andreis –
- 794 Păstrez în mâini câteva fărâmituri de soare – Veronica Abondio –
- 795 Să urcăm până sus sub cireş, şi să ascultăm încet tăcerea noastră – Margi Battistella –
- 796 Obosită de vagabondarea ta, pe pământ te simți aşezată în calda îmbrățişare neîntreruptă şi privind cerul eşti acoperită de apă şi de nori – Chiara Innocenti –
- 797 Să avem inimile deschise la sinceritate... descoperind albul şi negrul, luând bine culorile noastre... parfumurile noastre... dorințele noastre – Michele Montenero –
- 798 A fost o zi în care bucuria mea a devenit albastră ca aerul – Matteo Costeniero –
- 799 Există armonie unde nu există diversitate? – Lidia Buelli –
- 800 Timpul gravează o legendă în vântul care scutură frunzele – Alda Fortini –
- 801 Privesc în sihla unei grădini şi alerg printre norii care se sting uşor în zmeii care zboară departe – Alda Fortini –
- 802 Vântul a luat cu sine ceea ce nu am dăruit – Domenico Novali –

Picături tratate şi extrase de Terenzio Formenti din cartea "De adentro...hacia afuera" de Lucilla Pia - Columbia

- 803 Uneori nu ştim de ce scriem... sau de ce desenăm, ştim numai că asta ne face să ne simţim bine, şi o facem
- 804 Sunt aici prezent, scriind, privind, ascultând. Dar nu fac nimic din aceste lucruri... Pur şi simplu ţi-am dat o mână, şi am început să mergem împreună pe drumul sentimentelor şi al viselor
- 805 Am învăţat să privim în ochii lumii, să descoperim în ei mii de lucruri...
- 806 Lent coboară seara, lăsând clară noaptea... şi frumoasă noaptea
- 807 Las să curgă apa din robinet în mâinile mele: o prind şi o las să treacă. În cele din urmă îmi umplu din nou mâinile cu această apă şi îmi spăl faţa

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din colecţia de poezii "În această clipă" de poetul argentinian Rodrigo Campos Alvo

- 808 Caut şi nu găsesc printre lenjeriile mele de pat nici una care să nu fie a mea
- 809 Este aşa, lucrurile zboară şi zboară, şi fluviul duce mereu datoria la destinaţia sa, acum şi întotdeauna
- 810 Una, zece, o sută de uşi se deschis. Şi a mea care va fi?
- 811 Zâmbetul meu zboară până când se întâlneşte cu chipul tău
- 812 Ceea ce nu e posibil: să naştem fără senzaţii, să simţim fără să zburăm, să râdem fără să visăm
- 813 Şi în interior... se aude curgând; şi curge şi curge până devine izvor, izvor de apă a vieţii veşnice, care se mişcă, care mişcă, care râde şi care plânge...
- 814 Apele fluviului... mă umplu în interior, bineînţeles...

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din: Osho: "cartea armoniei interioare" Edizioni del Cigno e da Bhagwan Shree Rajnesh Tantra: "Înțelegerea supremă". Edizioni Bompiani

- 815 Aminteşte-ți de tine însuți, de acea centralitate intuită într-o clipă de seninătate, şi astfel întăreşte-te, reia drumul, trăieşte... învață să trăieşti şi să exişti
- 816 Privind doi pescari care înainte de a se uni îşi acordează în mod minunat zborul, să ne amintim şi noi că este posibil şi important, în spațiul iubirii, să dansăm în armonie cu vântul
- 817 Să ne gândim la fenomene, la toate fenomenele ca şi cum ar fi de asemeni vise şi umbre
- 818 Ceea ce noi facem, facem ca şi cum am călări respirația noastră
- 819 Să încercăm să dizolvăm în oceanul existenței noastre
- 820 Să încercăm să menținem şi să schimbăm înclinațiile noastre pentru tot timpul vieții noastre
- 821 Să încercăm să ne punem continuu întrebarea: dar eu voi face ceva măreț
- 822 Să încercăm să schimbăm modalitatea noastră existențială trecând de la gândit la simțit
- 823 Dacă noi parcurgem cu intensitate un drum, ne vom da seama că pomii din jurul nostru „înfloresc" în oarecare sezon. Acelaşi lucru se poate întâmpla dacă parcurgem un drum printre oameni
- 824 Poate că omul este unicul animal care ne poate permite să continuăm să trăim deasemeni numai din iluzii
- 825 Să nu ne mulțumim să continuăm să ştim şi să zburăm să ştim, să cultivăm capacitatea de a ne şti minunați
- 826 Omul este şi o coardă de sărit şi de parcurs cum face acrobatul
- 827 Un vis nu este numai ceva de interpretat, ci o bucată de viață de trăit, de retrăit şi de trecut dincolo
- 828 Cei care nu-şi propun o țintă, pot la fel să o atingă, dacă ştiu „să curgă", inventându-şi în fiecare zi drumul
- 829 Şi celălalt aparține visului meu şi astfel este o parte din mine
- 830 Mintea este momentană, dar devine veşnică dacă aparține unui corp-persoană
- 831 Să trec la a face, la a fi ceea ce văd, la a-l fotografia şi deasemnei la a-l fotografia în oglindă
- 832 Uneori pentru a te simți bine ajunge să rămâi singur în tăcere cu ceilalți
- 833 Poate şi reciproca iluzie aparține conştiinței cosmice
- 834 Să ne supunem intens în fiecare zi „mesajului haosului" ca principiu al ordinii şi dezordinii
- 835 Să ne punem în fața oglinzii şi să privim ceea ce se poate vedea în interiorul său, închizând ochii
- 836 Ce altceva se poate face când ceva necunoscut pătrunde în cunoscut dacă nu a cânta şi a dansa?

- 837 Să devii o trestie de bambus concav, gol pe dinăuntru, şi de îndată ce ai devenit concav, buzele divine se vor apropia de tine şi trestia de bambus va deveni un flaut şi cântecul va începe
- 838 Şezut, cu ochii închişi caută să simtă cine eşti şi unde eşti
- 839 Adevărul nu are nevoie de încercări, ci de iubirea ta
- 840 Trăieşti clipă de clipă cu conştiinţa că nu eşti singur
- 841 Te gândeai la un prieten al tău şi ai fi vrut să-l vezi şi să-l întâlneşti şi iată că bate la uşa ta. Poate, ca în vise, gândurile tale crează lumea care te înconjoară
- 842 Norii care rătăcesc pe cer nu au rădăcini, dar au case
- 843 Întunericul secolelor nu poate acoperi splendoarea soarelui
- 844 Visele sunt „nebunie" care hrăneşte normalitatea noastră
- 845 Ca un bambus concav, lasă ca trestia ta să fie gata să primească lucruri noi
- 846 Lumea prezentă este totul. Bucură-te de prezent şi de frumuseţea lucrurilor ordinare
- 847 Mici lucruri mari: să mergem pe pajişte când roua nu s-a ridicat încă şi să simţim ţesutul ierbii
- 848 Să simţim contactul cu pământul, prospeţimea picăturilor de rouă şi respiraţia dimineţii
- 849 Să zacem în patul nostru, să simţim contactul cu lenjeria care absoarbe căldura corpului nostru. Cu ochii închişi să simţim pur şi simplu că existăm
- 850 Adultul îl întreabă pe copil unde aleargă, dar copilul nu merge în nici o parte. Trăieşte. Copilul se bucură pur şi simplu de energia sa care se exprimă în timp şi în afara timpului
- 851 Gura este o parte a corpului foarte importantă pentru că este punctul unde prima activitate este satisfăcută: prima respiraţie, plânsul, îndreptarea spre sânul matern
- 852 Viaţa nun este un canal, ci un fluviu care-şi sapă patul. Un canal este o viaţă de obişnuinţă
- 853 În confruntarea fericirii, banii sunt cu siguranţă un avantaj. Cu banii poţi alege nefericirea care se preface
- 854 Convingerea şi conştiinţa cosmică este un ocean în care nimeni nu este o insulă. Ne întâlnim şi ne apropiem unul de celălalt fără limite
- 855 Creativitatea pentru un om simplu şi natural este simplă. Orice lucru pe care-l face este creaţia
- 856 Creativul, calm, recules în sine însuşi, în orice loc se simte ca acasă, pentru el orice clipă este un moment de creativitate cosmică

Picături de rouă culese de Terenzio Formenti în revista "Campo Grupal Anul 1 Nr. 2" Website www.campogrupal.com

- 857 Sunt oameni care traversează pădurea şi nu văd lemnele pentru foc
  -Leone Tolstoi-

- 858 Arta este o catastrofă a sensului
- 859 Dacă un autor nu ne interesează, nu a scris pentru noi
- 860 Lunga peregrinare îi face pe oameni discreți -Miguel de Cervantes-
- 861 Dacă vrei să obții rezultate remarcabile, să nu faci mereu aceleşi lucruri
- 862 Ştiința „normalizează” realitatea gâsindu-i norme, poezia o face mai liberă şi liberă descoperă în acelaşi timp excepțiile -Eugenio Trias-
- 863 Modul cel mai bun de a aştepta pe cineva sau ceva, este să mergi în întâmpinarea lor -Manuel Trejo-
- 864 O poezie este o scrisoare de iubire lumii -Charles Chaplin-
- 865 În cele din urmă unicul zid eşti tu. Dacă nu-l sari, nu vei reuşi niciodată să faci măcar un pas -Luis A. Spinetta-
- 866 Obişnuința ne țese în fiecare zi o pânză de păianjen pe pupile -Oliverio Girondo-
- 867 Cum a început incendiul? Nu ştiu, era deja totul în flăcări câmd m-am apropiat -Charly Garcia-
- 868 Viața e ceea ce trece în timp ce suntem ocupați cu celălalt -John Lennon-
- 869 Orice progres e o formă de insucces -Robert Browning-
- 870 Adevăratul mister al lumii nu stă în inivizibil, ci în vizibil -Oscar Wilde-
- 871 Cel care are un „de ce” pentru a trăi, va găsi aproape mereu „cum” -Nietzsche-
- 872 Cuvintele nu fac în aşa fel încât omul să le înțeleagă, este necesar să ne facem oameni ca să înțelegem cuvintele -Herberto Helder-
- 873 Nu sunt lucrurile cele care ne tulbură, ci părerile pe care noi le avem despre ele -Epitteto-
- 874 Ai reuşit deja să te bucuri în fața dificultății? -Inscripție găsită pe o piatră în Tibet-
- 875 Mă întrebi de ce cumpăr orez şi flori? Cumpăr orez pentru a trăi şi flori pentru a avea ceva pentru ce să trăiesc -Confucio-
- 876 Confuzia e lucrul cel mai clar -Graffiti-
- 877 Frumusețea este în ochiul observatorului -David Hume-
- 878 De când studiez inconştient, mă găsesc foarte interesat de mine însumi -Freud-
- 879 Ce înseamnă să atingi, ce înseamnă să simți un alt corp?

Picături de rouă culese de Ternzio Formenti în revista
"Campo Grupal Anul 2, Nr. 7" - Website www.campogrupal.com

- 880 Nu putem vorbi de durere, dar putem cânta de durere -Andrea-
- 881 Atmosfera tremură încă cu primul cuvânt, generat cu panică şi geamăt -Pablo Neruda-
- 882 Mai mult decât activii adepţi, ne lipsesc adepţii agitaţi -A. Artaud-
- 883 Imaginaţie iubită, ceea ce iubesc mai mult la tine este că nu ierţi niciodată -Andre Breton-
- 884 Cuvintele primordiale nu înseamnă lucruri, ci indică relaţii -Martin Buber-
- 885 Ideea unui text definitiv trimite ori la religie ori la epuizare -Jorge Luis Borges-
- 886 A pronunţa un cuvânt înseamnă a urma o notă pe tastatura imaginaţiei -Ludwig Wittgenstein-
- 887 Poezia trebuie să fie realizată de toţi -Conte di Lautremond-
- 888 Orice corp solid se înalţă în aer -Carlo Marx-
- 889 Cultura este ceea ce rămâne după ce se uită ceea ce a apărut -Andre Maurois-
- 890 Viaţa nu este un sens, viaţa este o urare -Charles Chaplin-
- 891 Cine ştie să înnoade, înnoadă fără un mod complicat -Confucio-
- 892 Cât mă forţez să ajung la principiu -Bertold Brecht-
- 893 Detaliile „nesemnificative" generează emoţii puternice -Riccardo Piglia-
- 894 Poetul este cel care rupe, pentru noi, obişnuinţa -Saint John Perse-
- 895 Cât de amplu şi liber curge pentru corpul tău cuvântul bucurie
- 896 Unde ai ascuns verdele clar al zilei, unde ai ascuns viaţa care se stinge în privirea ta? -Ferreira Gulla-
- 897 Cu mâna mea vreau să dau acestui piesaj durerea mică a fericirii -Leonor Garcia Hernando-
- 898 „Milă" pentru noi care explorăm frontiera irealului -Apollinaire-

Picături de rouă culese de Terenzio Formenti în revista
“Campop Grupal Anul 2, Nr. 8” - Website www.campogrupal.com

- 899 Poezia este indispensabilă, dar aş vrea să ştiu pentru ce
  -Jean Cocteau-
- 900 Uneori mă gândesc, alteori visez -Paul Valery-
- 901 Omul este rezultatul fanteziilor sale -Henry James-
- 902 Creierul este ca importanță al doilea organ -Woody Allen-
- 903 Natura umană se schimbă: asta este tot ceea ce ştim despre ea
  -Epicuro-
- 904 Râsul este distanța cea mai mică între două persoane
  -Bernard Shaw-
- 905 Iubirea este arhitectul universului -Esiodo-
- 906 Lucrul cel mai adând al omului este pielea -Paul Valery-
- 907 Problemele sunt oportunitatea pentru a arăta ceea ce se ştie
  -Duke Ellington-

Picături de rouă sosite o dată cu vântul sau culese ici şi colo de Terenzio Formenti

- 908 Prietenul înțelepciunii este şi prietenul miturilor –Aristotel-
- 909 Fericirea? Este atucni când se vede o persoană şi se ajunge „la a pândi din inima sa” -Cesare Lievi-
- 910 Între timp fericirea, de neatins, aleargă printre lume fără să vorbească -Paola Carmignani- ... dar are cine s-o simtă şi s-o miroasă
- 911 Nu, vor termina florile mele, dar nu vor înceta cântecele mele. Eu cântăreț le înalț, se înmulțesc, se împrăştie -Nezahualcoyotl-
- 912 Era un mare „Homo ludens”, se juca cu totul... inclusiv cu energia
- 913 Dacă cineva este prea obosit pentru a-ți dărui un zâmbet, încearcă să-i dăruieşti tu unul. Nimeni nu are mai multă nevoie de zâmbete ca cel care nu-l mai are, nici pentru sine, nici pentru a-l dărui
- 914 Timpul: jucător de soare, prezent, plin şi infinit
- 915 Amintirea este poezia care se face şi intuiție, prevenire, cuvânt, scris, şi corp veşnic al unei umanități în drum

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din cartea: "Scriitori în iarbă": Prieteni ai lui Spartaco by Lubrina Editore

- 916 „... goi în mijlocul frunzelor ştiu să distrugă copacii..."
  -Barraco Massimiliano-
- 917 Să ne reconciliem cu apa norilor... nori, mici şi albe picături de mări suspendate -Barraco Massimiliano-
- 918 ...să ne mişcăm în tăcere pentru a nu-i distruge pe iubitorii care iubesc -Barraco Massimiliano-
- 919 Unde este leagănul dulce în care în fiecare dimineață se naşte soarele nostru? -Sabrina Bonaiti-
- 920 Să construim în fiecare zi chiar dacă cu mult efort certitudinea iluziei care se sparge ca cristalul şi se risipeşteb ca aerul ... -Sabrina Bonaiti-
- 921 Pot fi foc în centrul cercului uman -Daniele Lusardi-
- 922 Iubirea este şi a voi propriul bine împreună cu celălalt, ceilalți

Picături de rouă sosite o dată cu vântul sau culese ici şi colo de Terenzio Formenti

- 923 Să trăim şi să conviețuim cu ceea ce ne provoacă mai multă frică, absența noastră
- 924 Să trăim şi să fim în prezent, privindu-l cu pupilele infinitului
- 925 Să trăim şi să facem sărituri mari peste sensul lumii
- 926 Să trăim viața şi să cultivăm două suflete: unul care ştie să rămână agățat de cerurile care se rotesc şi celălalt care fuge transformându-se în umbră continuă care urmează paşii noştri şi nu poate fi călcată în picioare
- 927 Să privim copilul care priveşte marea şi să învățăm să privim -Vittorio Merlo-
- 928 Încercând să ne punem aripile ne asumăm riscul de a zbura
- 929 Privind femeia jucându-se cu marea putem învăța să pătrundem în univers
- 930 A trăi şi a conviețui ca într-un joc cu corpul-persoană poate să însemne să mergem şi pe lună fără să fim şi să devenim roboți
- 931 Defectele celuilalt/celeilalte îl/o face interesant/ă şi important/ă
- 932 Iubirea este sare a vieții, indispensabilă în a da gust realității -Van Gogh-
- 933 Dacă ai fi venit pe lume şi singur pentru a te face să zâmbeşti, poate asta mi-ar ajunge
- 934 Dacă te temi de moarte, dedică-te să trăieşti intens, şi vei avea mai puțin timp şi mai puțină nevoie să te gândeşti la ea
- 935 Adu-mi o floarea-soarelui înnebunită de lumină -U. Saba-
- 936 „Să nu urmezi calea obişnuinței, trasează una diferită şi lasă urma ta care trebuie urmată"
- 937 Când trăim un lucru frumos să încercăm să-i dăm o culoare, un gust, un miros. Ele ne pot ajuta să ne amintim de ea.

- 938 Preferi să apuci cu o mână orizontul sau să dansezi pe firul orizontului?
- 939 Ca să nu riscăm să invadăm, încercăm să dansăm pe linia graniței
- 940 Şi umbra care precede şi care urmează o persoană frumoasă exprimă lumina sa interioară
- 941 În timp ce noi dialogăm, timpul fuge invidios, să profităm de ziua de astăzi şi să ne încredințăm mai puțin că putem mâine
- 942 Iubire: cuib şi nod al universului, univers: nod şi cuib al iubirii
- 943 Să ştim să aşteptăm, dar să ştim şi să mergem în întâmpinarea persoanei sau a situației pe care o aşteptăm
- 944 Dacă suntem disponibili la gândul şi la acțiunea pozitivă, să încercăm să vedem jumătatea plină a paharului
- 945 Mesajul: limbajul porilor ca dialog şi comunicare
- 946 Să fim tată şi mamă a „copilului veşnic" care este în noi şi să-l facem şi să-l simțim născându-se şi renăscându-se zi de zi
- 947 Să creem şi să recreem în fiecare zi copilul care este în noi privind lucrurile şi persoanele cu ochi de copil
- 948 Pentru ce să ne dăm seama să trăim singuri când lucrurile merg rău?
- 949 Poate e dinamica „masculin-feminin" cea care ne face să ne învârtim nu numai în jurul capului, ci şi în jurul lumii şi al universului întreg
- 950 Amintirile mele sunt ca uşile care se deschid nopatea -Aviv Guefen-
- 951 Să facem ca moartea să se joace de-a v-ați ascunselea cu viața, adevăratul şi veselul „joc de-a v-ați ascunselea" al vieții
- 952 Poate adevărata „revoluție permanentă" este tocmai o „normalitate" mereu de inventat!
- 953 În iubire nu este dezastru mai groaznic decât moartea imaginației!
- 954 Viața a fost inventată pentru a fi umplută cu fantezie!
- 955 Este a avea o coadă care diferențiază „des" animalele de om, dar e capacitatea de „a face coada" care diferențiază cu siguranță omul de animale
- 956 Poate fi important să facem în viață un loc şi „şarpelui care/ se încleştează de mărul meu/ sau îmi oferă/ cuvântul"
  -Diego Bastianutti-
- 957 Să ne dăm seama că şi un simplu cuvânt de mulțumire poate fi un lucru important pentru noi şi pentru ceilalți
- 958 Să facem în aşa fel încât fiecare dintre noi, născut original, să nu devină o copie a lui însuşi -Beverly Tucker-
- 959 Seamănă, seamănă; important e să semeni, puțin, mult, sau totul, grâul speranței -Dario Paganini-
- 960 Pielea nu este numai partea cea mai profundă a corpului, ci este şi cea mai aproape de infinit
- 961 Florile de câmp fac din univers un câmp de flori
- 962 Să facem în aşa fel încât lumina vitezei să nu şteargă umbra încetinelii şi ca lumina încetinelii să nu şteargă umbra vitezei

- 963 Să ne asumăm riscul în speranța că suntem protagonişti ai propriei „umanități" -Tonino Zana-
- 964 Alegerea de viață a speranței e obositoare şi lentă. -Din „Speranța" de Francesco Alberoni- dar e şi veselă şi jucăuşă
- 965 Speranța este aspectul profetic al vieții: să reluăm activitatea de a inventa, de a visa cu ochii deschişi, de a căuta frumusețea, de a arunca din nou utopia -Alberoni-
- 966 Utopia de astăzi poate fi realitatea de mâine, dar să facem şi în aşa fel încât realitatea de astăzi să creeze premisele utopiei de mâine
- 967 Să ne jucăm cu obişnuința pentru a face să se nască creativitatea
- 968 Să folosim prezentul pentru a depăşi trecutul şi pentru a crea viitorul
- 969 Să ne jucăm cu moartea pentru că din acest joc se naşte sensul creativ al vieții
- 970 Să facem din ceea ce am învățat (cultura) trambulină de noi creații
- 971 Să facem din greşeli plămadă de noi aventuri creative
- 972 Pozitivul îl văd, negativul îl gândesc -Antonella Grioni-
- 973 Să transformăm obstacolele şi contrarietatea în impulsuri creative. Dacă în torent nu ar fi fost pietre nu ne-am fi bucurat de gemete de nemulțumire
- 974 Să facem din opoziții sarea vieții, poate că sunt. Miza e mare, dar acolo se poate juca
- 975 Să aducem omagiu străbunilor noştri cosmici, înțelegând prin asta nu numai pe cei care s-au născut şi au murit înainte de noi, ci în special pe cei care, în timp şi în afara timpului, mânjesc universul cu uimire şi magie. Şi dacă ne-am pune pe lista de aşteptare şi noi?
- 976 Adevărata înțelepciune constă în a aduna în fiecare zi momente prețioase -Beverly Tucker-
- 977 „...a căuta şi a şti să recunoaştem cine şi ce, în mijlocul infernului, nu este infern, şi să-l facem să dureze, şi să-i dăm spațiu"
  –Marianna Jelicich- din cartea "Oraşele invizibile" de Italo Calvino
- 978 Viața este ca jocul cu o bucată de zahăr care se mişcă pe oceanul veşniciei făcând posibilul şi imposibilul pentru a-şi alege propriul dans, singur şi/sau în companie
- 979 Viața suntem noi care „parcurgem lumea" căutând să punem la foc, cu sau fără ochelari, singuri sau nu, şi poate şi la razele infraroşii, ceea ce întâlnim în peregrinarea noastră continuă
- 980 De ce să nu acceptăm că uneori „o greşeală" poate fi „o acțiune creativă" a inconştientului nostru
- 981 Dacă în fiecare zi urmăm tradiția, riscăm să o trădăm. Să încercăm să riscăm de a inventa în fiecare zi ceva nou!
- 982 Fiecare dintre noi are măcar două suflete. Nu ar strica dacă în fiecare zi, în dubiul alegerii, am face să lucreze un al treilea. Să încercăm! Am putea şi să ne distrăm
- 983 Să găsim armonia noastră personală şi socială între a elibera destinul nostru şi a face ceea ce ceilalți aşteaptă de la noi

- 984 Dacă ne implicăm puţin, data viitoare vom reuşi mai bine. Şi va fi minunat!
- 985 Viaţa este jocul de a oferi în dar certitudini incertitudinilor noastre şi incertitudini certitudinilor noastre
- 986 O persoană „fericită” nu poate să fie de ajuns pentru sine însuşi, trebuie să participe pentru a fi

Picături de rouă extrase şi/sau culese prin liberă asociere din cartea “Maimuţa şi femeia” de Peter Hoerg-Mondadori

- 987 Animalele se disting de oameni printr-o simplitate majoră a proceselor lor mentale. Poate să fie interesant să nu uităm
- 988 Poate bucuria copiilor care se joacă nu derivă din faptul că „nu au conştiinţa” morţii. Ele simt din instinct că moartea, de vii, este un opus puternic, dar nu invincibil
- 989 Devenim „adulţi” numai atunci când ne simţim liberi de a trăi ca şi „copiii”
- 990 Trăirea în armonie poate fi „simţită” ca o variantă proprie a veşniciei
- 991 Herasmus, maimuţa, vorbea fără să gândească, limbajul său intra în el şi alături de ei, de umbra rododendrilor, erau spiritele celebrilor lingvişti danezi, pe care i-a făcut ai săi cu limba pe care Madeleine îi învăţase
- 992 Nu te poţi sătura niciodată, te poţi doar legăna la graniţa dintre finit şi infinit
- 993 În timp ce Herasmus şi Madeleine se spălau, pe neaşteptate s-a răspândit lumina. Roua s-a evaporat. Apoi au sosit căldura, zgomotele, mirosurile, şi pulsaţiile grădinii accelerau rapid

Picături de rouă sosite o dată cu vântul sau culese ici şi colo de Terenzio Formenti

- 994 Paradis privat nu există, trebuie să învățăm să trăim bine în paradisul-infern al tuturor
- 995 Când se caută ceva mic, uneori se găseşte ceva mare
- 996 Noi nu încetăm să râdem pentru că îmbătrânim, ci îmbătrânim pentru că încetăm să râdem –Beverly Tucker-
- 997 Dacă din primul moment ideea nu este absurdă, atunci pentru ea nu sunt speranțe –Albert Einstein-
- 998 Curiozitatea ne poate face în fiecare zi diferiți şi creativi
- 999 Să nu uităm că trăim în univers şi din univers. De ce nu ascultăm concertul şi nu încercăm să participăm activ?
- 1000 Acest ocean conține mii de picături şi nu este infinit. Dar roua continuă să coboare

Terenzio Formenti

DIN ROUĂ ŞI DEŞERTUL ÎNFLOREŞTE... UN TRANDAFIR

În noaptea timpurilor o picătură de rouă purtată de vânt ajunse în văzul oceanului. În fața mai multor picături ea se înfricoşă şi se ruşină de micimea sa. Dar oceanul, îndrăgostit la prima vedere, puse o cochilie care o prinse în valva sa în speranța ca ea, mică picătură, prezentată vecinelor, să ceară să se joace şi să se scufunde cu ele în armonia universului.

Picături de rouă 2001

Picături de rouă nr. 1
Picături de rouă nr. 2
Picături de rouă nr. 3
Rafael G. Hernàndez M. :din cartea “AŞA TE VĂD FEMEIE”
Rafael G. Hernàndez M. :din cartea “SĂ ASCULTĂM ÎN TĂCERE”
Rafael G. Hernàndez M. :din cartea “RĂMÂI”
Terenzio Formenti: din cartea “Fragmente”
Terenzio Formenti: din cartea “Puncte albe”
Juan Baladan Gadea: din cartea “Despre singurătate şi iubire”
Terenzio Formenti: picături purtate de vânt

Picături de rouă 2001

Picături purtate de vânt
Picături extrase din cântecul “ES LA FIESTA”
Terenzio Formenti: picături purtate de vânt
Picături extrase de poezii de: Stefania Ferrini
Terenzio Formenti: Picături purtate de vânt
Robindrnath Tagore: din cartea “Un foc proaspăt şi verde”
Terenzio Formenti: picături purtate de vânt
OSHO: din cartea “Tăcerea apei care curge”

Picături de rouă 2002

Poeții lui Mussomeli: picături din cartea “Parfumuri de munte”
Grupul Literar Meteora: picături din cartea “Meteora 2000”
Lucilla Pia: picături din cartea “De adentro...hacia afuera”
Rodrigo Campos Alvo: din colecția de poezii “În această clipă”
Osho: picături din “Cartea armoniei interioare”
Bhagwan Shree Rajnesh: picături din cartea “Înțelegerea supremă”
Terenzio Formenti: picături din revista “Campo Grupal Anul 1 Nr. 2”
Terenzio Formenti: picături din revista “Campo Grupal Anul 2 Nr. 7”
Terenzio Formenti: picături din revista “Campo Grupal Anul 2 Nr. 8”
Picături din cartea: “Scriitori în iarbă”: Prieteni ai lui Spartaco
Terenzio Formenti: picături purtate de vânt
Peter Hoerg-Mondadori: picături din cartea “Maimuța şi femeia”
Terenzio Formenti: picături purtate de vânt

PRESENTAREA AUTORULUI

BALADA INFINITULUI

vreau un hamac
să mă legene
între finit şi infinit
lumea de aici şi lumea de dincolo

şi care

oprit la frontieră
să şteargă urma

vreau
în mod conştient
să întâlnesc inconştienţa
şi în inconştienţă
să mă joc cu conştiinţa

vreau
într-un picior
să sar de aici şi de acolo
şi apoi
schimbând piciorul
să sar de acolo şi de aici

vreau
să descopăr diferenţa
dintre lumea de dincolo şi fantezie
fantezie şi lumea de dincolo
şi apoi
să o povestesc oamenilor care se tem de ea...
şi acelora care o iubesc